

EGY AZ ISTEN

Unitárius Közlöny

KOLOZSVÁR, 1888–1948/1990. • 24. (84.) ÉVF. • 1. SZÁM • 2014. JANUÁR • ÁRA: 2,50 LEJ

Fotó: Czire Alpár

Bízzanak és szárnyaljanak

• Egyik tanításában Ézsaiás próféta azt mondja, hogy a legkülönbek, a legkiválóbbak is elfáradnak, megbotlanak. „*De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek...*” (Ézs 40,31) Ez a sors- és jövőformáló üzenet olvasható egyházunk kártyanaptárán. Üzeni, hogy akik bíznak, azok a legkülönbeknél és legkiválóbbaknál is jobbak lehetnek. Példa lehet erre Sir Edmund Hillary élete, aki 1953-ban Tedzong Norgajjal együtt elsőként mászta meg a föld

legmagasabb hegycsúcsát, a 8848 m magas Mount Everestet. A siker előtt több expedíció is kudarcba fulladt. Az egyik sikertelen próbálkozást követő közönségtalálkozón Hillary, farkasszemet nézve a hegyet ábrázoló képpel, azt mondta: „*Most te győztél. De visszatérek és én is legyőzlek, mert te nem tudsz ennél nagyobb lenni. Én viszont igen.*” Az új esztendőben kívánom: vágják sutba kételyeiket, bízzanak és szárnyaljanak.

DEMETER SÁNDOR LÓRÁND

A tartalomból:

Főpásztori köszöntés
újév reggelén

3

200 éves a vargyasi
templom

7

Adventi összefogás
Verespatakért

9

Adventi segélyakciók
Erdélyben és
Magyarországon

16

„*De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek...*” (Ézs 40,31a)

• **December 4-én Homoródkarácsonyfalván** adventi imaest keretében mutatták be az *Egy az Isten* című imakönyvet. A tanácsteremben meghitt hangulatban olvasták fel az imákat az imakönyvből, majd arról beszélgettek, hogy az imádság hogyan és mikor segítette a résztvevőket az életük során.

• **December 15-én Segesváron** az adventi istentisztelet keretében mutatták be az imakönyvet. Az advent harmadik vasárnapján telt templommal dicsérték Istent, a kisdiákok, valamint nőegyleti tagok az alkalomhoz illő verseket szavaltak. Az adventi vasárnapra kürtőskaláccsal is készültek a nőegylet tagjai.

• **December 10-én** Áder János köztársasági elnök, Orbán Viktor miniszterelnök és Kövér László, az Országgyűlés elnöke határon túli magyar egyházi méltóságokat fogadott advent alkalmából Budapesten, a Sándor-palotában. A rendezvényen az államfő kiemelte: hála illeti a magyar egyházi vezetőket, a papságot, a lelkészeket, a hitoktatókat és az egyházak segítőit, amiért a megmaradásban a magyar közösségek biztos támaszai. „Amikor a harangok a templomba szólítják az embereket, Önök nemcsak az egyházhoz hívják a gyülekezetüket, de Isten ígéjével magyarhoz kötik a magyart.” A fogadáson részt vett főtisztelendő Bálint Benczédi Ferenc püspök is.

• **Az Országos Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet (ODFIE) 2013. december 13-án** Kolozsváron rendezte meg évzáró gáláját. A rendezvényen az ODFIE választmánya, munkatársai és más meghívottak vettek részt. A közel 100 személy bepillantást nyerhetett a szervezet életébe. A rövid megnyitó és Bálint Benczédi Ferenc püspök úr köszöntő szavai után a XVII. ODFIE Színjátzó találkozó nyertesei, a Kolozsvári Dávid Ferenc Ifjúsági

Egylet csapata, előadták a *Rómeo és Júlia* című színdarabjukat. Szünet után Répás Zsuzsanna helyettes államtitkár asszony köszöntötte a résztvevőket. Rövid kisfilm segítségével bemutatták a 2013-as év fontosabb eseményeit. Népdalt énekelt Ilkei Lóránd vargyasi, és verset mondott Román Eszter kolozsvári egyletes, akik a XVI. ODFIE Versmondó és Népdaléneklő Verseny dobogósai voltak. A gála keretén belül kerültek átadásra az ODFIE-medálok. Az ODFIE-medál az a kitüntetés, amelyet az elnökség ítél meg azoknak a személyeknek, akik legalább 5 éve aktívan tevékenykednek egyletes körökben, vagy jelentős hozzájárulásuk volt az egyletes életbe. A gálaest keretében fotókiállításra is sor került, emellett a résztvevők belelaphozhattak az év fotóalbumába is. Az est közös vacsorával és ünnepeléssel zárult.

• **Tiltakozást fogalmaztak meg a sepsiszentgyörgyi történelmi magyar egyházak** képviselői a Ponta-kormány egyházakkal szemben tanúsított diszkrimináló politikájával kapcsolatban, kifogásolták, hogy a román kormány 2013. december 23-i ülésén több épületet juttatott az ortodox egyház tulajdonába, és hogy ennek köszönhetően a Hargita és Kovászna megyei ortodox püspökség lett a kovásznai Fenyő Szálloda új tulajdonosa. „A kormány ezen döntése alapvetően diszkriminatív jellegű, mivel – miközben az ortodox egyház birtokába juttat épületeket – megtagadja a történelmi magyar egyházak elkobzott javainak visszaszolgáltatását” – áll a lelkészek tiltakozó dokumentumában. Kifejezték, meggyőződésük, hogy „egy jogállamban – és szeretnénk remélni, hogy egyszer Románia is jogállam lesz – minden egyháznak, legyen az akár kisebbségi is, egyenlő elbírálásban kell részesülnie”. Felkérték Románia vezetőit, vessenek véget ennek a hátrá-

nyosan megkülönböztető politikának, és ha a magyar egyháznak nem is adnak új épületeket, földterületeket, maradéktalanul szolgáltatassák vissza azt, ami az övék volt, ami megilleti őket.

• A németországi Johannita Lovagrend, az ATU és a Lidl cégek vezetésével, valamint a Lókodi Ifjúsági Alapítvány szervezésében **2013 utolsó napjaiban** ötödik alkalommal került sor nagyszabású segélyakcióra. Ennek keretében – az előző évekhez hasonlóan – közel 14 000 (tizennégyezer) hátrányos helyzetű személy, illetve család részesült egy-egy – átlagosan 16 kg súlyú – csomagban, amely többnyire alapélelmiszert és tisztálkodási szereket tartalmaztak. A németországi segítő szándékú családok, fiatalok és felnőttek adományait 12 tehergépkocsi szállította Udvarhelyszékre, Csíkszékre, Gyergyószékre, Háromszékre, valamint a Mezőség egyes településeire.

A helyszíni szervezésben első sorban az érintett magyar egyházközösségek, a Civitas Alapítvány, a Gondviselés Segélyszervezet, a mallersdorfi ferences nővérek, a Szent Gellért Alapítvány, a CJ Domus Egyesület, a gyergyószentmiklósi Kolping és Nőegylet segítettek. A segélyakció keretében a **Gondviselés Segélyszervezet Hargita megyei fiókjának önkéntesei és a területileg illetékes unitárius egyházközösségek** 27 udvarhelyszéki településen mindösszesen 706 segélycsomag célba juttatását biztosították.

• **Január 1-jén újévi állófogadást** tartottak a Magyar Unitárius Egyház protokolltermében, amelyen a kolozsvári unitárius egyházközösség tagjai vettek részt. Köszöntő beszédet mondott főtisztelendő Bálint Benczédi Ferenc püspök, Máthé Dénes főgondnok és Benedek Sándor nyugalmazott lelkész-esperes.

Főpásztori köszöntés újév reggelén

Kedves unitárius híveim, keresztény testvéreim!

Az új esztendő kezdetén a zsoltáros költő vallomása formálódik ajkunkon: *„Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét.”* (Zsolt 103,1)

Újév reggelén a hálaadás és köszönet örömteli hangjával keressük jó Atyánkkal a találkozást. Az Istenben bízó ember minden helyzetben megtapasztalhatta gondviselését, azt az erőt és szeretetet, mellyel a teremtett világot körülöleli, és benne a mi törekeny emberi életünkre is vigyáz.

Hálaadással és örömmel köszöntjük egymást mi emberek is. Nincs még egy nap, amikor annyi jóindulattal és jókívánsággal fordulunk egymáshoz, mint ilyenkor új év kezdetén. Ilyenkor lelkünkben jobban kiárad az a szeretet, mellyel Isten küldött bennünket erre a világra. Több a mosoly arcunkon, és gyorsabban nyílik ölelésre két karunk. Így indulunk el egy új év ismeretlen útján. Szívünk tele örömmel és reménységgel, jó szándékkal és szeretettel. Hisszük és reméljük, hogy Isten szeretete és gondviselő jósága velünk marad és megsegít, mint ahogy azt az elmúlt évben is tapasztalhattuk. Újév reggelén ezért felemeljük tekintetünk, és őszinte imádság között, reménységgel kérjük a mindenség Urát, hogy szeretetével maradjon bennünk és közöttünk.

Kedves keresztény testvéreim! Az új esztendő kezdetén az első lépések megtétele előtt igazi számvetéssel tartozunk. Számba vesszük a megtett életutat, felleltározzuk szellemi, lelki és anyagi értékeinket, és a tervek készítésénél figyelembe vesszük, hogy Isten az Ő munkatársának hívott el bennünket. Fontos, hogy körültekintően és alaposan végezzük el a számvetést. Eredményeink mellett vállalnunk kell sikertelenségeinket, hibáinkat is. Szembe kell néznünk a hanyagságból vagy kényelemszeretetből el nem végzett dolgainkkal, meg nem valósított álmainkkal egyéni és közösségi életünkben. Tanulnunk kell kudarcainkból és erőt merítenünk az elért sikerekből. A számvetés után azonban nem dőlhetünk hátra kényelmesen, nem tehetünk úgy, mint a jézusi példázatban szereplő gazdag ember: *„én lelkem sok javaid vannak sok esztendőre eltéve, tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél.”* Egy esztendő befejeződött, de mi folytatjuk utunkat, és folytatjuk munkánkat, mert erre kaptunk elhívást. Ez az elhívás ad igazi tartalmat életünknek, hiszen Jézus tanítását követve végeznünk kell munkánkat Isten dicsőségére, embertársaink és önmagunk épülésére

és örömére. Így tudunk keresztényi küldetésünknek eleget tenni, ez által vagyunk Istennek nemcsak gyermekei, hanem munkatársai is. *„Mert Isten munkatársai vagyunk: Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.”* (1Kor 3,9)

Az ember egyik legcsodálatosabb adottsága az alkotás, a teremtés lehetősége, melynek szüntelenül ellensúlyoznia kell a fogyasztást, a rombolást. A számvetés elkészítése alkalmával ennek tudatában kell lennünk, és az elmúlt év történéseit ebből a szempontból is meg kell megvizsgálnunk. Az észlelt hiányosságainkért, fogyatékoságunkért, gyarlóságainkért alázattal bűnbánatot tartunk. Az új év első lépésének megtétele előtt mindezt szükséges számba vennünk, és utána az új év kezdetén előre nézve, bizakodva fürkészhetjük a jövőt, és tervezhetünk úgy, ahogy Jézus szavaiban előttünk áll: *„Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költségeket, hogy telik-e mindenre a befejezésig?”* (Lk 14,28) Számba vesszük a múlt történéseit, tapasztalatait, a megélt eseményeket, eredményeket és kudarcokat, és számba vesszük képességeinket, tehetségeinket, hogy tisztán lássuk és vállalni tudjuk igazi küldetésünket.

Minden év, mellyel Isten szeretete megajándékoz, egy építőkocka, egy téglá, mellyel életünk tornyát, házat építjük itt ebben a vilá-

gában. Azért vagyunk a világon, hogy Isten dicsőségét munkáljuk. Azért vagyunk a világon, hogy megtapasztaljuk az otthon melegét és biztonságát. Nem bábeli nagyot akarással kívánunk magunknak hírnevet szerezni, hanem jézusi szolgáló szeretettel akarunk házat, tornyot építeni, otthont teremteni testnek és léleknek, erős közösségeket alkotni. A zsoltáros költő vallomása tanítson bennünket *„úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk”* (Zsolt 90,12), mert: *„Uram, te voltál nekünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre!”* (Zsolt 90,1)

Keresztény testvéreim! Újév reggelén Istenhez fordulva imádkozunk, hogy erős hitünk, világító értelmünk, jó és szabad akaratunk, kiáramló szeretetünk és tiszta lelkiismeretünk mellett áldjon meg bennünket bölcsességgel.

Mi is ez a bölcsesség?

Egy neves tudós nemrégén azt mondta, hogy az elmúlt század az okosság, a tudás százada volt, de most már egy olyan világban akarunk élni, amelyben bölcs emberekként számoljuk napjainkat. Ha a bölcs ember

köznap fogalmát nézzük, akkor azokat szoktuk bölcs embereknek nevezni, akik sokat tanultak, sok ismerettel rendelkeznek, mert azt gondoljuk, hogy az ismeret, a tudás bölccsé tesz. Aztán bölcsnek nevezünk azokat is, akik megfontoltak, tapasztaltak, okosak. Az okosság közel áll a bölcsességhez, de nem ugyanaz, mert a bölcsesség az ismeret, a tudás okos felhasználásáról szól. Ezek a megállapítások a bölcsességet emberinek, tanulás útján megszerezhetőnek tekintik, de kérdés, hogy valóban így van-e vagy sem? Kérdés az is, hogy a bölcsesség honnan vagy kitől származik?

A Példabeszédek és a Prédikátor könyvében megfogalmazott évezredes tapasztalat szerint a bölcsesség az isteni lélek felismerése és kiteljesítése életünkben. Salamon király tudta ezt jól, amikor megszívlelendő tanácsait megírta. Bölcsék csak akkor lehetünk, ha féljük az Urat. „A bölcsesség kezdete az Úr félelme, a józan eszűek mind eszerint élnek.” (Zsolt 111,10) Ez a kiindulópontja annak, hogy ne csak okosan, de bölcsen

éljünk, és az Úr akarata szerint végezzük mindennapi munkánkat.

Az új év kezdetén mint „bölcs építőmester” (1Kor 3,10) fogjunk neki az előttünk álló feladatok végzéséhez. Istentől kapott tehetségeinkkel figyeljünk egymásra, szép és felemelő cselekedetekkel tegyük gazdaggá mindennapjainkat, hogy boldog emberként éljünk itt ezen a földön. Kérjük gondviselő Istenünket, oltalmazza templomainkat, védelmezze otthonainkat, segítse gyülekezeteinket, magyar népünket, hogy bölcs szívvel, evangéliumi lelkülettel építsük Isten országát.

Isten áldása kísérje ebben az új évben minden nemesen gondolkodó és jót cselekvő embertestvérünk életét, és adjon békés, eredményes új esztendő!

Kolozsvár, 2014. január 1.

Atyafiságos üdvözléssel és főpásztori szeretettel,

BÁLINT BENCZÉDI FERENC
püspök

FOHÁSZ

Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet! Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer. Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének. (Jak 5,13–16)

Gondviselő Istenünk, szerető, édes Jóatyánk!

Te teremtetted a világot: az Eget és a Földet, adakozó jóságodról beszélnek a csillagok, a minden reggel felkelő Nap, s a Föld, amely minden tavasszal megújul, és minden ősszel nyugovóra tér.

Közösségi vonatkozásban is mindent Neked köszönhetünk, gondviselő Istenünk: a családukat, a barátokat, egyházunkat és nemzetünket. Személyes életünk is jóságodról beszél, hiszen Te adtad képességeinket, hogy alkalmasak legyünk hivatásunk betöltésére, képesek legyünk mindennapi munkánk elvégzésére.

Ezért most, mielőtt megkezdenénk mindennapi munkánkat, mielőtt folytatnánk egyházunkért, nemzetünkért, hitünkért felvállalt hivatásunkat, megnyitjuk lelkünket, és őszinte, szívből jövő imádságban mondjuk el mindazt, ami fáj, de azt is, ami örömet okoz nekünk. Tesszük ezt közösen, egy testvérként, szívből fakadó szóval, derűs arccal, adakozásra kész lélekkel, hiszen az ember arca akkor a legszebb, amikor önmagából ad.

Vannak azonban időszakok, amikor mint ködbe vesző hegycsúcs eltűnik lelkünk látóhatárából ragyogásod fénye, és az élet kemény küzdelme, ezernyi gondja elfeledteti velünk a Feléd való fordulást. Olyan-

**GYERŐ
ATTILA**

kor úgy érezzük, hogy gondjainkkal magunkra maradunk, szívünk fájdalmai egyre csak növekednek, örömeinket, életünk kicsi fénysugarait pedig nincs akivel megosszuk.

Ilyenkor visszhangként csengnek fülünkben az apostol szavai, és Hozzád fordulunk segítségért, Istenünk. Neked mondunk el egy csendes imát akkor, ha szenvedünk, és Neked énekelünk dicséretet, ha öröm tölti el lelkünket, mert hisszük, érezzük, hogy „...a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer.” (Jak 5,15)

Ezért kérünk jó Atyánk, érezd meg szívünk dobbanását, halld meg lelkünk sóhaját, és adj erőt, hogy Hozzád fordulhassunk akkor is, ha szenvedünk, de akkor is, ha öröm tölti be lelkünket. Segíts, hogy ne csak önmagunkért és egyedül imádkozzunk, hanem vegyük észre a közös imádkozás lehetőségeit, és akár templomban, akár a szabadban, akár sírkertben, akár az iskolában együtt kulcsoljuk össze kezünket, és csendes imában, egyszerű, őszinte szavakban szóljunk Hozzád, hiszen ahogy az apostol is mondja: „Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” (Jak 5,16b)

Ámen!

Újévi körkérdés

Újévkor mindenki összegzi az elmúlt esztendő sikereit, kudarcait, visszatekintve számba veszi az örömteli és keserű pillanatokat. Ugyanakkor előre is tekint: terveket készít, próbálja megfogalmazni a vágyait, elképzeléseit, jobbító szándékait. Önnek milyen, az Unitárius Egyházzal kapcsolatos céljai, tervei vannak a 2014-es esztendőre? Mit vár az új esztendőtlől? (Márkó László)

Zoltán Csaba – a Gondviselés Segélyszervezet magyarországi tagozatának elnöke, Budapest

2013 volt az első teljes év, amelyben az erdélyi és a magyarországi egyházrész egyesülésével létrejött Magyar Unitárius Egyház keretein belül folyt egyházi életünk. Az egyesülés első eredményei már látszanak, de az együttműködés elmélyítése még további feladatot ró ránk. 2014 decemberében legfőbb képviseleti testületünk, a zsinat új püspököt, főjegyzőt és főgondnokokat választ. A 2011. évi romániai és magyarországi népszámlálás unitáriusok létszámára vonatkozó, nem túl biztató eredményei is mutatják, hogy óriási kihívás előtt áll Egyházunk. Bizom zsinati képviselőink bölcsességében, hogy olyan főtisztségviselőket választanak, akik haladó hagyományainkat megőrizve képesek lesznek megújítani Egyházunkat, hogy a 21. század az unitarizmus modern kori felvirágzásának időszaka legyen.

Dombi Gyula – egyházköri felügyelő gondnok, Csíkszereda

Még hívebb unitárius legyek, és ezt értem természetesen a gyermekeimre, unokáimra is. Azt szeretném, hogy ne legyenek közömbösek az egyházzal szemben, hanem aktív, szolgálatkész, alázatos tagjai legyenek mind a szűkebb családnak, mind a nagy családnak, az egyházközségnek. Én azon igyekszem, hogy jó példával járjak előttük a szeretetben, jóságban, igazságban.

Az egyházközségben, ahol világi tisztséget töltök be, és az egyetemes egyházban is azt kívánom, hogy 2014-ben legyen lelki béke, belső harmónia, összhang. Úgy gondolom, hogy minden emberi

közösség optimális teljesítményének ez egyik legfontosabb előfeltétele.

Makkai-Ilkei Ildikó – lelkész, Bencéd

Van egy kis zsákutca Bencédben. A templom mellett balra indulva hirtelen nagyot lejt az út, s két szélek kapus porta fogadja az arra járókat. Minden évszakban magával ragad a Firtosok utcája, nemcsak szép, de van valami múltból hozott varázsa, ami átragad rám, mikor arra indulok. Tegnap reggel is utam volt arra. S ahogy a templom mellett elindultam lefele, arra lettem figyelmes, hogy eltűnik az út, csak egy jól kitaposott, jól járható ösvény vezet az otthonok felé. Egy ösvény a fehér hótengerben, amelybe bele lehet állni, amelyből, hogyha nem térsz ki, elvezet a célodhoz, és megérkezel, ahogy én is megérkeztem utam végcéljához, és benyitottam az utolsó bencédi Firtos kapuján.

Az érzés egyszerűen megszületett. Ezt várom egyháзамtól is, és ezt szeretném nyújtani kicsiben egyházközségem híveinek is, jól járható ösvény legyen, legyünk a tengerben, amelyen nyugodtan lehet járni, mert jól látható, mert a kitaposott ösvényben nem lehet eltévedni, mert visz a cél felé, rajta járva útítársad lehet az elődök lábnyoma, utódaid ragaszkodása, amelyből hit, remény és szeretet születik. „Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik azt megtalálják.” (Mt 7, 13–14)

Az új esztendőben az Életre vezető út megtalálásában, megtartásában, az azon való járásunkban, legyen segítségünkre gondviselő Istenünk, egyházunk és mi magunk.

Boros János – egyházköri felügyelő gondnok, Brassó

„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” – ennek a bibliai igének a szellemében igyekszem végezni felügyelőgondnoki munkámat, és azt szeretném, hogy a jövő esztendőben a ránk váró fontos döntésekben mindnyájan ezt tartsuk szem előtt.

Kívánatos lenne, hogy a jövő évi Főtanácsi ülés legyen határozatképes, hogy elfogadhassuk a hátralevő jogszabálytervezeteket és módosításokat. Elvárásom az volna, hogy egyházközségeinkben a templomlátogatók száma növekedjen, a világi vezetők – gondnokok, keblitanácsosok, bizottsági tagok, egyháztársadalmi szervezetek vezetői – élen járnának. Nem utolsó sorban, szeretném, hogy egyházközségeink vezetőinek munkáját mindig az építő jó szándék vezérelje.

Gazdag Géza – gondnok, Sepsiszentgyörgy

Az évváltás sem jelent valami fontos mérföldkövet az egyházi tevékenységem szempontjából. Mind ez azért, mert úgy vélem – és aszerint próbálok cselekedni –, hogy folyamatos, kitartó munkával lehet az egyházközséget működtetni. Mindennap el kell végezni az éppen aktuális feladatot. Természetesen mindezt céllal és a jövőben bízva lehet csak cselekedni. Ha van ezzel kapcsolatosan vízióm, akkor az az, hogy sikerül a jövőben megtalálni és csatasorba állítani a tenni vágyó embereket, minél nagyobb számban. Meggyőződésem, hogy sokan vannak. Szeretnék még szép, felemelő lelki élményeket nyújtó alkalmakat megélni a minél szélesebb körű gyülekezetben.

Szándékosan nem fogalmaztam meg gondolatokat az Egyházzal kapcsolatosan, mert most az alulról való építkezés foglalkoztat.

Dimény Csilla – UNOSZ-elnök, Alsófelsőszentmihály

Fontosnak tartom, hogy 2014-ben is az UNOSZ terveinek és programjainak folytonosságát megtartsuk. Nagy öröm számomra, hogy február 28. – március 2. között Marosvásárhelyen kerül sor a női vezetői alapképzésre. A helyi nőszövetségeken belül szorgalmazom az igények szerinti tevékenységek szervezését. Az ifjúsággal és a társ-szervezetekkel való együttműködés is lényeges, mert például a mostani egyletesekből lesznek a majdani nőszövetségi tagok. Szeretném, ha megtalálnák a nekik tetsző tevékenységeket a Nőszövetségben is.

Lőrinczi László – egyházköri felügyelő gondnok, Székelykeresztúr

A 2014-es esztendőben szeretném folytatni a megkezdett munkát jó egészségben, az egyházkör lelkészeivel gondnokaival, és minden egyházközség keblitanácsával.

Nagyon fontosnak tartom a lelkészek, a gondnokok és a keblitanácsok közti építő jellegű párbeszédet, a jó kapcsolat és kölcsönös tisztelet kialakítását az egyházkör és az egyházközségek között, az egyházkör és a főhatóság között. Szeretném felhívni az egyházközségek gondnokai és keblitanácsának figyelmét, hogy bátrabban vállaljanak szerepet az egyházközségük életében, a lelkésszel megbeszélve vállalják át az adminisztrációs és gazdasági problémákat, ezáltal több ideje maradna a lelkésznek a gyülekezet építésére és szolgáltatására. Vizsgálószekek alkalmával azt látom, hogy a mai lelkészek adminisztrátorok, menedzserek, pénzügyi könyvelők pályázatokat írnak, templomot, gyülekezeti házat javítanak, és ezek által kevesebb idő marad a gyüleke-

zetre. Ezek azok a gondolatok, amikre szeretném felhívni a világi vezetők figyelmét.

Az új esztendőből több bizalmat, hitet és kölcsönös tiszteletet várok!

Nagy Zsigmond – egyházköri felügyelő gondnok, Nyárádgálfalva

Az Egyházi Képviselő Tanácsban szeretném, ha befejeznék a jogszabály-módosításokat, és megalkotnánk a már elkezdetteket. Miért van szükség mindezekre? Azért, mert jó szabályok nélkül egyetlen rendszer sem működőképes, legyen az világi vagy egyházi. A rend ellentéte az anarchia. Köri szinten megoldani a lelkész nélkül maradt egyházközségek problémáit, jobban vigyázni az unitárius vagyona, tovább folytatni az unitárius tudatot és együvé tartozást erősítő rendezvényeket, képzéseket és találkozókat. Stratégiát kidolgozni a templomok téli fűtésére, a felekezeti oktatás beindítására vidéken is, tovább erősíteni az unitárius egyház szociális szerepét, beindítani a műemléktemplom-turizmust...

Csécs Márton – lelkész, Torockó

A 2014-es esztendőben kettős játékot szeretnénk úzni. Épülni külsőleg, épülni belsőleg. A nagy célunk: ha már turistaközpont (idén közel 5000 vendég látogatta meg templomunkat) vagyunk, unitárius Mekkává varázsolni egyházközségünket, visszatérni elfelejtett önmagunkhoz.

A Holdsziget lakóinak a mában tapodó lábakkal kell felnőniük legendás elődjeikhez.

Tervünk a templom külső felújítása és az idén beindított programok életben tartása. A hibák javítása, az erények felhízlalása.

Bíró Attila – lelkész, Árkos

Amikor valahol kötelezettségeink vannak, akkor céljaink is kell, hogy legyenek. A feltett kérdésre adott válaszom az, hogy Isten aka-

ratának engedelmeskedve bölcs elhatározásokkal és szabad döntésekkel szolgálhassam egyházamat, és küldetésében mint munkatárs részt vállaljak. Az új esztendőből csodát nem várok, azonban önmagamtól elvárom, hogy úgy éljek és törekedjek boldogulásom felé, hogy közösségemnek, egyházzamnak hasznára lehessenek.

Kórházlelkészi szolgálat

Buzogány Csoma Csilla

Sepsiszentgyörgy
0742-512574

Katona Dénes

Székelyudvarhely
0266-213100

Ferenczi Enikő

Kolozsvár
0740-063767

Pavelka Attila

Marosvásárhely
0746-234917

Unitárius Közlöny
az élő hit írott tükré

Felhívás előfizetésre

Az Unitárius Közlöny 2014-ben is havi rendszerességgel jelentkezik.

Ára:

- **egész évre előfizetők** számára **24 lej** (2 lej/példány);
- **szabadárusításban: 2,50 lej/példány** (12 példány ára 30 lej).

Előfizetni a helyi egyházközség lelkészi hivatalában lehet.

Határidő: 2014. január 31.

Előfizetőink között 3 db 200 lej értékű egyházi kiadványcsomagot sorsolunk ki.

200 éves a vargyasi unitárius templom

ANDORKÓ ROZÁLIA

„A szülőföldért, már ha élni akarunk benne, meg kell dolgozni, építeni kell minden nap, gondját kell viselni.”
(Kós Károly)

2009-ben a keblitanács elhatározta, hogy a templom általános javításának munkálatait meg kell kezdeni, hogy befejeződhessenek, amire a templom 200 éves lesz. Ebben az elhatározásban is megsegítette a gyülekezetet az Úr, amint ezt feltüntettük a hálaadó istentisztelet meghívójára: „Mindaddig megsegített minket az Úr.” (1 Sám 7,12) És hisszük, hogy ezután is velünk lesz, mindenféle építő munkában.

Vasárnap, 2013 december 8-án került sor arra a hálaadó istentiszteletre, amelyen megünnepeltük a templomunk fennállásának 200. évfordulóját, a vargyasi Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet megalakulásának 100. évfordulóját, és hálát adtunk a Teremtőnek, hogy megtörtént a templom külső és belső teljes felújítása, ugyanakkor az orgona javítása is.

E rendkívüli alkalommal közösségünkben az ünnepi szolgálatot Bálint Bencédi Ferenc püspök végezte, aki a templomok életünkben betöltött fontos szerepét emelte ki, melyek „szeretetet, tanítást és intést” árasztottak évszázadokon át, és a közösség központi helyei voltak. A templom felújítása azt jelenti, hogy egymást ezután is építeni akarjuk Jézus tanítása szerint.

Az istentisztelet keretében többen is üdvözölték az ünneplő gyülekezetet:

Sütő Gábor, az egyházközség gondnoka köszönte meg falustársainak a hozzájárulást a templom teljes javításához, majd az egyletes fiatalokhoz szólva a jövőben rájuk háruló feladatokról beszélt. Megemlékezett az egylet alapítójáról is, azokról a fiatalokról, akikre később a doberdói csatátér várt.

Ilkei Ferenc polgármester, az elődök iránti tisztelet kifejezőjeként értékelte a templom megtartását, s hangsúlyozta, hogy a népünket ma sújtó erkölcsi, gazdasági válság ellenére is, ameddig lesznek templomaink, hívő közösségeink, addig fennmaradásunk is biztosítva lesz.

Fülöp Júlia ODFIE-elnök az ifjúság lendületével és jó kedvével hangsúlyozta, hogy Vargyason a hit nemcsak kimondott szó, hanem megélt valóság is. Gánya Ervin, a helyi egylet elnöke a 100 évvel ezelőtt elkezdett munka folytatását ígérte, a mai fiatalok nevében.

Török István, a Háromszék-Felsőfehéri Egyházkör esperese párhuzamot vont a múlt és jelen között, és arra intett, ha őseinket akarjuk követni, vegyük az utat toronyirányt, mert a templomaink mindig a biztos pontot jelentették a keresztény ember számára. Máthé Dénes felügyelő főgondnok nagyra értékelte a közösséget, hogy önerőből, az egyházi központ hozzájárulása

nélkül is befejezte a nagy munkát. Csáka József főgondnok Erdővidék büszkeségének nevezte a templomot, és a családi hagyatékából származó Biblia bejegyzésének másolatát adta át a vargyasi gondnoknak.

Andorkó Ferenc tiszteletes számbeli adatokkal ismertette a négy évig tartó felújítást. A munkálatokat Cseresznyés Szilamér baróti vállalkozó csapata, az orgona felújítását pedig Bors László újtusnádi orgonajavító végezte. A munkálatokhoz szükséges több mint negyed millió lej a helybeliek tetszés szerinti hozzájárulásából, a közbirtokosság pénzbeli adományából (a tetőzet teljes faanyaga is innen származik), valamint a polgármesteri hivatal egyszeri adományából állt össze. Sztankovits Pataki Zsuzsa, az egykori nagynevű kántortanító, Kis Károly Budapesten élő unokája, az orgona javítására 2000 dollárt adományozott. A felújítást megörökítő márványtáblát a Bélafalvára elszármazott Molnár András és Ilonka adományozták. Köszöntötte az egyházközség jelenlévő nyugalmazott lelkesét, és megköszönte mindenkinek, akik hozzájárultak a templom feljavításához: a nőegyletnek, az ifjúsági egyletnek, a keblitanácsnak, akik a javítások utáni takarításokat, festést és a szépítést végezték. Így összegzett: „A most befejezett munkát azt példázza, hogy népünknek nem siránkoznia, hanem cselekednie kell.”

Az üdvözléseket Fehér János vargyasi művészettörténész előadása követte a templom építésének történetéről, ifj. Ilkei Lóránd helyi egyletes pedig az egylet 100 éves múltját méltatta. A templomi alkalom a szeretetiskolások és az egyházi dalárda műsorával és odaillő versek elhangzásával ért véget. Majd a kultúrthonban szeretetvendégség következett, ahol a fiatalok énekeltek, néptáncokat mutattak be, és a templomfelújításról készült képsorozatot vetítettek.

A templom felújítása kapcsán és a jeles évfordulók idején hála tölti el a vargyasiak szívét, és a közösség nevében írom: Dicsőség Istennek, békesség a jó akaratú embereknek!

GYÓGYÍR

Kitartó hit

Vajon ki segít rajtam? Imádkozzék értem tiszteletes asszony!

Hányszor, de hányszor hangzik felém a kérdés. A kétségbeesés határán vagy éppen a kellős közepében levő emberek keresik a lehetőségeket, hogy ismét egészek, épek, azaz egészségesek legyenek.

Talán emiatt is választjuk éppen az adott orvost, mert hiszünk abban, hogy képes meggyógyítani bennünket. Talán ezért erősítjük meg kapcsolatainkat, égető szükségünk van rá. Talán emiatt is imádkozunk, legalább a bajban, a felborult egyensúly helyreállításáért dolgozva.

Jézust is sokan keresték meg. A válasz mindig ez volt: „Legyen a te hited szerint.” (Mt 8,13) Ez egyike a szellemi törvényeknek. Az fog beteljesedni, amiben hiszünk, amiről legbelül meg vagyunk győződve. A hit ilyenformán dolgozhat értünk, de dolgozhat ellenünk is. Paracelsus is felismerte, hogy a képzelet előidézhet betegségeket, de azt is, hogy csupán a hit minden betegség gyógyítója.

A valóság pedig kérlelhetetlenül körbevesz: egyikünknek boldogság, másikunknak szenvedés. Közben rajtunk keresztül mutatkozik meg, lepleződik le az isteni csoda. Ahogy váltakozik a boldogság és szenvedés életünkben, lassan átismételjük leckéinket.

A betegségben veszteségek tömegével találjuk magunkat szembe, el kell viselni a kiszolgáltatott állapotot, tehetetlenséget, ugyanakkor felcsap a bizalom hulláma is lelkünkben, ha tényleg meg akarunk gyógyulni.

Andrew Matthews az egyik kedvenc „életfilozófusom”. Szerinte az élet leckék sorozata, amelyekből mindig meg kell tanulnunk valamit. Ha nem vagyunk hajlandók tanulni, akkor újra feladja nekünk az élet ugyanazt a leckét. A *Hallgass a szívedre* című könyvében ezt írja: „Akkor fejlődünk sokat, amikor nehéz idők járnak ránk. Mikor hozzuk meg életünk legfontosabb döntéseit? Amikor padlóra kerülünk, katasztrófák után, amikor tarkón csap minket az élet. Sikereinket megünnepeljük, de nem ta-

BARTHA
MÁRIA-
ZSUZSÁNNA

nulunk belőlük. Fájdalmas a bukkás, abból viszont tanulunk. Viszszatekintve: a »katasztrófákat« fordulópontnak értékeljük életünkben.

Szokásaink rabjai vagyunk. Ugyanúgy viselkedünk egészen addig, míg nem kényszerülünk arra, hogy megváltozzunk.

Hoppá, itt érdemes keresni az imádkozás lehetőségeit. Naponta kell jobbítani szokásainkon egy-egy kicsit. Ha nagy a baj, akkor sokat-sokat.”

Életfeladatunk Istentől van. „Csak” éppen cselekedni kell azt. Ha már a szokásoknál tartunk, a fogmosás jó példa: mindenképpen jobb naponta fogat mosni, mint időnként foghúzásra járni.

A kitartó lélekápolás, imádkozás megtart az EGÉSZségben. Ha mégis benne vagyunk nyakig a katasztrófában, a betegségben, a kitartó hit gyógyulásként fog megjelenni, az egészségre való törekvés mellékhatásaként. Érdemes imádkozni és dolgozni rajta minden nap.

Kitartóan.

Nagyvilág

• **Mecsetként akarják működtetni a Hagia Sopiát**
Törökországban az elmúlt időszakban két múzeumként működő Bizánc-kori keresztény templomot alakítottak át mecsetté a politikai elit támogatásával.

Legújabban az Isztambul óvárosában található 1400 éves, jelenleg még múzeumként működő Hagia Sophia mecsetté való átalakítását vették tervbe. A keresztény kisebbség aggodalmát Bulent Arnic miniszterelnök-helyettes beszéde váltotta ki, aki egy kaukázusi szőnyegkiállítás megnyitóján, a helyszínen mondta: „A Hagia Sophia mecset mellett állunk. Egy szomorú Hagia Sopiára tekintünk, azonban reményeink szerint hamarosan újra mosolyogni látjuk.” A politikus utalt a trabzoni (Észak-Törökország) és izniki

(Isztambul mellett) keresztény templomok mecsetként való működtetésére.

A helyi keresztény közösség mellett a Görögország külügyminisztériuma és Bartolomeiosz ökumenikus pátriárka is tiltakozott, felhívva a török hatóságok figyelmét, hogy az átalakítás több millió keresztényt sértene. „Ha újra megnyitják istentiszteleti helyként, akkor annak kereszténynek kell lennie. Templomnak és nem mecsetnek épült” – érvelt Konstantinápoly püspöke.

A Hagia Sophia 360-ban épült. 1453-ban a török hódítók mecsetté alakították. Mecsetként működött 1935-ig, amikor Kemal Mustafa Atatürk szekuláris köztársasága idején múzeummá lett. (K. B. Z.)

Adventi összefogás Verespatakért

• 2013 adventjében a Kolozs-Tordai Egyházkör gyülekezeteinek szervezésében *Verespataki advent* néven istentisztelet-sorozatra került sor a Fehér megyei Verespatakon, a helybeli unitárius gyülekezet templomában. A négy adventi vasárnapot átölelő alkalom megfogalmazott célja a közös karácsonyvárás mellett a közösségvállalás kifejezése volt a verespataki bányaprojektet elutasító helyi lakosokkal. Egyben pedig figyelemfelkeltés a Roşia Montană Gold Corporation által tervezett ciántechnológiával végrehajtandó nemesfém-kitermelés káros környezeti, kulturális és emberjogi következményeire.

A szószéki szolgálatokat rendre Koppándi Botond teológiai tanár, Solymosi Zsolt lelkész-vallástanár, a János Zsigmond Unitárius Kollégium (JZSUK) igazgatója, Bálint Róbert Zoltán mészki lelkész és Rácz Norbert kolozsvár-belvárosi lelkész végezték. Imát

mondott Jobbágy Júlia magiszteris teológiai hallgató, Fekete Béla bágyoni lelkész, Rácz Mária kolozsvár-belvárosi segédlelkész. Az énekvezéri teendőket Kiss Erika kolozsvár-belvárosi énekvezér, Ercsey-Ravasz Ferenc karnagy, a JZSUK énektanára és Szabó Zsombor karnagy, énekvezér végezték. A jelenlevőket minden alkalommal köszöntötte Pálfi Árpád helyi lelkész, illetve felszólaltak a helyi közösség képviselői is (Eugen Cornea, Tică Darie). Az adventi gyertyák meggyújtása után verset mondott Albert-Nagy Ákos teológiai hallgató, népdalfeldolgozást énekelt Pánczél Kata, a JZSUK diákja, a Szentmihályi Vegyes Kórus és a kolozsvári Melodeus kórus alkalomhoz illő darabokat adott elő. Advent harmadik vasárnapján az Unitárius Univerzalisták Nemzetközi Tanácsa részéről Gyerő Dávid titkár köszöntötte a résztvevőket, és tolmácsolta a nemzetközi szervezet üzenetét. Az utolsó vasárnap a tordai cserkészcsapatnak köszönhetően a gyertyákat a Betlehemből hozott lángról gyújtották meg. Ez alkalommal köszöntőbeszédet mondott Bálint Benczédi Ferenc püspök. Az istentiszteletek végén Dimény József esperes minden alkalommal ismertette a Magyar Unitárius Egyház ciántechnológiával tör-

tendő nemesfém-kitermelést elutasító hivatalos álláspontját. A prédikációkat és az elhangzott beszédeket román nyelven felváltva tolmácsolta Solymosi Zsolt és Rácz Norbert.

A du. 5 órakor kezdődő istentiszteleteken több mint hétszáz unitárius és más felekezetű személy vett részt Kolozsvárról és környékéről, az Aranyos mentéről, a torockói völgyből, Dél-Erdély unitárius szóróvagygyülekezeteiből, valamint a Székelyudvarhely mellőli Kénosból. A világháló nyújtotta lehetőségeknek (és Varró-Bodoczi Zoltán operatőrnek, valamint Végh Péter technikusnak) köszönhetően mintegy ezer személy egyenes közvetítésben követte az eseményt világszerte. Az istentiszteletek videóanyaga megtekinthető a Márkó László által készített blogon, a <http://verespataki-advent.blogspot.ro> címen.

Az alábbiakban egy írást teszünk közzé Ercsey-Ravasz Ferenc újságíró, karnagy tollából, melyet a *Verespataki advent* december 8-i alkalma ihletett, s mely hangulatában jól fejezi ki a helyszínen átélt élményt. (B. R. Z.)

Advent Verespatakon

„Jöjj el, jöjj el Immánuel...” Feltáblázott házak, hazugan harsogó reklámok s terepjárós dölyf közepette ballag az utcán az álruhás Krisztus. Arca rejtély, nevét sokféleképpen ismerik. Lábai alatt, a fagyos föld mélyében ott hever a tonnákban számolt sok harminc ezüstpénz. Az Igaz Embert keresi, azt, aki talán őt keresi, miközben világot dúl a pénz s lelkeket dúl a harc: testvér testvér ellen, szülő gyermek ellen, szomszéd szomszéd ellen. Robbanni kész a levegő, robbanni fél a hegy s az ősi temető, a frissen ropogó hó felett reszketnek az átokikonná merevedett jövevényiszavak: gold, goldosok. Házaikon virít a felirat, mint Júdás csókja, mint a fenevad bélyege.

„Jöjj el ó Jessze vesseje...” Házak s villák emelkednek a júdáspénzből, ég felé tör hetykén a személyes

siker páncélökle. Alattuk kongó üresség: kinek van szeme, lásson – a gyökerekre már fejszét emeltek, kinek füle van, hallja meg: hegyek, fák nyújtják le tapogató, gyökért kereső lényüket, idős-időtlen szemek mélyéből száll fel a titkos fohász, s forrásáról dalol az Aranyos is, mely ma még tisztán rója örök útját vad szírtek közt a decemberi ködben. És zsoltár hangzik a közeli templomból. Százan s százan énekelnek, a gyökerek énekét, a szemránckok, a folyó s a hegy ősi dalát. Unitáriusok s egyebek, torockóiak, kolozsváriak, diákok, fiatalok s idősek, lelkük, igaz leheletük átítatja a falakat, melyek többszáz éve tagadják a rajtuk dörömbőlő időt.

„Jöjj el ó Napkelet...” A világ sorsát soha nem az döntötte el, hogy mit tettek a gonosz emberek, hanem az, hogy mit tettek, illetve mit mulasztottak el tenni a jó emberek, azok, akik tudták az igazságot. „Az emberiséget sohasem fogja egyszerre cserbenhagyni a lelkiismerete” – mondja prédikációjában Solymosi Zsolt lelkész, s szemeink előtt megcsillannak az arcok: Stephanie Roth, Eugen David, Zeno Cornea, Pálfi Árpád tiszteletes, aki három és fél évtizede éli gyakran egymagában, Istennel szoros szövetségben egy gyülekezet megszentelt életét. És Tică Darie, a gyermekarcú, gyermeklelkű és gyermekszavú („...ha nem leszel olyanok, mint a gyermekek...”) fiatalember, aki önként költözött erre az átkában áldott, gyökércibált s mégis gyökereibe kapaszkodó településre. És mindazok, akiknek lehelete ott dermed a kora téli szürke hegyoldalon: „Térj magadhoz, drága Sion, van még néked Istened!”

„Dávid kulcsa, nyitni kész.” Az istentisztelet végén felolvassák: „A Kolozs-Tordai Unitárius Egyházkör lelkészei szembesültek a ciántechnológiát alkalmazó kitermelés veszélyeivel, illetve az ezzel járó környezeti, műemlékvédelmi, jogi, gazdasági és erkölcsi következményekkel. Nagyrabecsülésüket és támogatásukat fejezik ki azon helyi lakosok iránt, akik kiállnak közös jogainkért, környezetünkért és örökségünkért. Az értekezlet résztvevői ugyanakkor elutasítják a ci-

ántechnológia alkalmazását a bányászatban.” A parlament ugyanakkor elutasítja a gátlástalan gazemberek által kifundált, mélységesen erkölcstelen és embertelen bányatörvényt. A „pusztító utálatosság” mégsem állhat ott, a „szent helyen”. A templom újra s újra megtelik, felbúg a másfél évszázados orgona, felsírámlik a zsoltár, harmatoznak az egek, s a felhők elhosszítják az igazat. Remény márpedig van.

„Jöjj el Adonáj, ki Sina-hegyről szólalál”. A törvények ezerfelé ezerféleképpen öltönek arcot, álarcot, de az alapvető emberi erkölcs, melynek lényege maga az ember, ugyanaz. A hazugságok ideig-órákig még a jóhiszeműeket is megtéveszthetik, de nem ülhetnek örökre a lelkiismeret nyakába! A verespataki bányaprojektet támogatók munkahelyeket szeretnének, s a megélhetés meg az anyagi siker, boldogulás igényével támasztják alá érveiket. Mennyire súlyos logikai-erkölcsi tévedés! – hiszen ha a megélhetés szüksége bármire is mentség lehetne, akkor ki kellene nyitni a börtönöket, kiengedni a tolvajokat, a bérgyilkosokat, gyakorlatilag mindenkit, aki azért vétett, hogy megélhessen! Milyen alapon találnak hát létjogosultságot érveiknek, álláspontjuknak azok, akik megélhetésükért sutba dobnák embertársaik békés életét, a teljes Aranyos völgyének jövőjét (a jelent máris tönkretették, de még van visszaút!), hegyet-völgyet, folyót, rétet, házat, műemléket, utcát, templomot, temetőt, múltat és gyökeret? Egyszer egy környezetvédelmi tüntetésen láttam meg a következő feliratot: „Majd, ha kipusztították az utolsó fát is, s megölték az utolsó állatot is, akkor fognak rájönni csak, hogy a pénz nem lehet megenni”. Mózes annakidején megetette az aranyat azokkal, akik leborultak előtte s imádták. Azóta állítólag civilizálódtunk, s ma már nyugodtan alhat az emberarcú-ezerarcú gonosz. Marad Tică Darie mosolya, Pálfi Árpád égő tekintete, Zeno Cornea és Eugen David igazsága, Solymosi Zsolt álma, Rácz Norbert lelke, párszáz diák lehellete, az égre mutató templom, a zsoltár, a remény. „Meglásd ó Izrael, hogy eljövend Immánuel!”

ERCSEY-RAVASZ FERENC

Unitárius Találkozó Kisbácsban

Egy történelmi esemény beszámolója

| JOBBÁGY JÚLIA

• Felhívjuk kedves Olvasóink figyelmét, hogy az elkövetkezendő beszámoló szinte hihetetlen eseményről fog tudósítani, viszont biztosítjuk Önöket, hogy minden leírt szó valós, és minden esemény megtörtént a valóságban is.

Hol található Kisbács, és miért kerülne be az unitárius történelembe?

Először is tisztáznák az alaptudnivalókat. Kisbács egy Kolozsvártól alig pár kilométerre, a Zilah fele vezető főút mellett fekvő növekedő település, ahol szinte minden felekezetnek van szervezett közössége, unitárius egyházközség viszont nincs. Nagyon sokan a városi zsúfoltságot megunva Kolozsvárról a csendesebb Kisbácsba költöztek, így a település lélekszáma napjainkban a 10 000-et is meghaladta. Erről számolnak be a legutóbbi népszámlálási adatok is. Számunkra, unitáriusok számára azért fontos ez a hely, mert ebben a tízezres tömegben rejtőzik 66 unitárius hívünk, ami számarányainkhoz viszonyítva egy elég szép lélekszám. Ennek a felismerésnek a pillanatában kezdett Kisbács és Szászfenes (ez utóbbi település története is a kisbácsihoz hasonló, annyi megjegyzéssel, hogy Szászfenesen 96 unitáriusról van tudomásunk) az Unitárius Egyház figyelmébe kerülni, és egy történelmi kezdeményezés részesévé válni.

Az Egyház házhoz jön

A kolozsvári unitárius egyházközségek kérésére a Magyar Unitárius Egyház az idei tanév kezdetétől négy mesterképzős teológiai hallgatót jelölt ki arra a feladatra, hogy a nevezett egyházközségek vezetésével elkezdjék az említett két tele-

pülésen élő unitáriusokat megkeresni, és kiépíteni velük a kapcsolatot. Mivel a nyilvános népszámlálási adatok sem a családneveket, sem a lakcímetek nem teszik elérhetővé, ezért a munkánk az ismerősöknél kezdtük el. Először olyan családokat látogattunk meg, akikről tudtuk, hogy valamelyik kolozsvári egyházközséghez tartoznak. Mindkét településen több ilyen családról is tudomásunk volt, akiknek segítségével egyre több személlyel tudtuk felvenni a kapcsolatot. Kiderült, hogy szinte mindenkinek van egy szomszédja, egy ismerőse, egy rokona, aki a helységben él és unitárius. Ezek a találkozók családlátogatásszerűen történtek, és minden alkalommal értékes beszélgetések zajlottak. Az általános tapasztalat az, hogy mindenki örül, ha az Egyház valamilyenféle érdeklődést mutat irányában. Minden találkozás egyedi célja az volt, hogy felveszük a híveinkkel a kapcsolatot, megtudjuk, igényelnének-e egyházi jelenlétet a településükön, és ha igen, milyen formában.

Elért eredmények

Bár nem tudtunk az év végéig minden családot megkeresni, fontosnak tartottuk a már meglátogatott és felkeresett családoknak egy rendezvényt szervezni, amely több célt is szolgált. Elsősorban növelni a kezdeti lelkesedést, másfelől fontosnak láttuk, hogy a településen élő unitáriusok is megismerkedjenek egymással. Így 2013. december 14-én Kisbácsban Unitárius Találkozót szerveztünk. Volt már a világon több száz unitárius találkozó, no de Kisbácsban, amióta a Föld forog, ez volt az első, éppen ezért nevezem ezt egy örömteli történelmi alkalomnak.

Egy kedves kis délutáni találkozóra került sor a kisbácsi Ifjúsági Házban, ahol újra elmeséltük, hogy mi indított bennünket ennek az „akciónak” az elkezdésére. Volt egy rövid kis ismerkedés, gyerekeknek külön foglalkozás, illetve megterveztük a jövőt, hiszen a kisbácsiak úgy döntöttek, hogy szeretnék, ha az Egyház rendszeresen jelen lenne Kisbácsban. A találkozón közel húszan voltunk jelen.

Hangsúlyozni szeretnénk, hogy ennek a kezdeményezésnek nem az a célja, hogy év végére unitárius templomot és virágzó gyülekezetet alapítsunk. Ennél sokkal fontosabbnak tartjuk a személyes találkozásokat, a kapcsolatfelvételt, és a meglévő kapcsolatok ápolását, illetve az igényekre válaszoló egyházi jelenlétet. Nem téríteni és nem erőszakoskodóan ajtókat kopogtatni szeretnénk, hanem jóindulatúan érdeklődni, és jelen lenni ott, ahol igény van rá.

A találkozó és annak hangulata annyira kellemes és kedves volt, hogy úgy döntöttünk, nem hagyjuk annyiban, és már az első találkozón a második alkalmat is megterveztük.

Új évi jó hír

Terveink szerint a második, bibliaórával egybekötött találkozásra január elején kerül majd sor hasonló helyszínnel. Ezzel párhuzamosan pedig keressük az alkalmat egy hasonló találkozó megszervezésére Szászfenesen is. Nemcsak terveink vannak, hanem, hála Istennek, alkalom és lehetőség is azok megvalósítására. Egy olyan korszakban, amikor szüntelenül arról panaszkodunk, hogy fogyunk, itt van az ellenpélda, a remény és egy új évi jó hír.

Erdély 16. századi ragyogó csillaga hungaricum ma is!

SZÉKELY KINGA RÉKA

• A földön hozzávetőlegesen hétmilliárd ember él, ebből kétmilliárdnál többen (2,18 milliárd) a keresztény valláshoz tartozónak vallja magát. A keresztény hit Jézus tanítványainak prédikálása és vallástétele után jelentkezik, mely alapjaiban a zsidó vallás megreformálásából és a hajdani Római Birodalomban létező különböző pogánynak nevezett vallásos elemek átvételéből kristályosodott ki bizonyos erőszakosabb egyházatyák és világi fejedelmek ülészései során. Mi a keresztény valláson azt a hitet értjük melynek segítségével a szeretet, a remény és a megbocsátás értékeit valósíthatjuk meg, s ezáltal egy paradicsomi világot teremthetünk magunknak, melyet egyszerűen Istenországának nevezünk. *Mi a keresztény valláson az Istennek tetsző életet értjük, amely arra a hitre alapszik, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk, és ezen a földön egymás elviselésével, de egymásért felelősséget érezve kell éljünk.* A mi keresztény hitünkre olyan erkölcsi normák épülnek, mint a tisztesség és igazságosság érvényesítése, a munka szeretete, a különbözőségek elviselése, az egyéni és a közösségi érdek egyensúlyba hozása.

Megszülettünk, élünk, majd meghalunk, hitünk szerint testünk porrá változik, mint azelőtt volt, de örökkévaló lelkünk hidat képez a mindenható Isten és a földön élők között.

Amikor a világra jövünk, és rá is ébredünk a világra, adott helyzeteket vélünk felfedezni.

1568-ban, az emberöltőket véve alapul, az én hetedik őszám, ükapám ükapja, ébredt rá január végének egyik reggelén arra, hogy mit ad Isten, Erdélyben vallásszabadság van. Na, nem a reggeli hírműsorból tudta meg ezt, hanem a paptól, reggeli áhítaton. Aztán az ispán is kihirdetette, meg a széki főkapitány. Ha üknagyapám üknagyapja szabad székelő volt, akkor megtanácskozták a többi katonával, hogy melyik prédikátort is hallgassák ezentúl, ha pedig jobbágy volt, akkor bizonyára azt gondolta, ami jó a nemes úrnak, jó lesz az nekem is.

Napjainkban a keresztények között nincs háború, mint volt oly sokáig hosszú évszázadokon keresztül. Ma legfentebb egy-egy hátba szúrás van egyik felekezettől a másiknak, de az is szépen fel van öltöztetve keresztényi testvéri szeretettel oly annyira, hogy akit szabályokkal vagy anyagi források megvonásával ellehetetlenítenek, még csak meg se tudjon nyekkeni. Amit hajdan a különböző keresztény felekezetek egymással elműveltek, ma a két nagy muszlim felekezet, a Shi'ta és a Sunni cselekszik egymással, például Szi-

riában. Mindkét fél meg tudja magyarázni mély hittel, hogy miért is kell a másikat kiirtani.

1568 januárjában országgyűlést tartottak az Erdélyi Fejedelemségben, Tordán. János Zsigmond fejedelem józan értelme és mély lelkesége összhangban volt udvari papjának, Dávid Ferencnek és a többi akkori vezető embernek a józanságával, és mély lelkeségével, és így tudtak Isten segédelmével egy olyan határozatot megfogalmazni, mely a vallásszabadság alapirányának tekinthető. Az unitárius káté 26. kérdésére adott válaszban olvasható a határozat lényege.

Hogy miért olyan nagy hír, miért olyan nagy szenzáció ez az országgyűlési határozat, a vallásszabadságnak ez az első európai gyöngyszeme?

Egyrészt: azért, mert szeretett hazánkban, Erdélyországban az 1400-as évek első felétől a közepéig egyéb sem volt, csak a gazdagok megtorlása a szegények fölött. Mátyás király kellett ide, aki 1458-1490 között uralkodott, hogy a főnemesek és egyházi vezetők népnézése egy kis ideig szüneteljen. Nem hiába maradt fenn a történet Mátyás királyról és kolozsvári bíróról, mert a valóság sajnos ezt igazolta. 1375-1442 között élt az a Lépes György erdélyi katolikus püspök, aki rendeletével kirobbantotta az 1437-es parasztlázadást, mert egyrészt kiátkozta az egyházból azokat a parasztokat és kismemeseket, akik neki nem akartak dézsmát fizetni, másrészt ő maga akarta meghatározni, hogy milyen pénzben fizessenek az emberek. Budai Nagy Antal, erdélyi magyar kismemes, akkoriban már járt Csehországban, és megismerkedett Husz János tanaival, és harcolt a huszita háborúban. A husziták a reformáció előfutárai voltak, akik az egyházi és főnemesi hatalmasságok privilégiumait, kiváltságait nem akarták eltérni, és inkább fegyvert

fogtak, mintsem elnézzék, elszenvedjék a vezetők gazdaságait.

Nem tudok nem arra gondolni, hogy a vezetők kiváltságait napjainkban is mindenáron óvják a ma már választott vezetőink, és úgy gondolják, hogy a szegény embert egy tyúklopásért be kell zárni, de azokat, akik vagyonokat lopnak el, és közben egy ország gazdaságát aknázzák alá, azokat nem szabad az igazságszolgáltatásnak felelősségre vonnia. Nos, valahogy így volt nálunk Mátyás király előtt, aki aztán megtanította az urakat szőlőt kapálni és vöröshagymát ebédelni.

Másrészt: azért, mert 1568-ban Franciaországban például már a harmadik vallásháborút vívják, ahol a katolikusok nem engedik élni a hugenottáknak nevezett protestánsokat. Hosszú évtizedeken át a hugenották is tudják tartani magukat, gyakorolni hitüket. Azonban 1572. augusztus 23-ról 24-re virradó éjszakáján a katolikusok háromezer hugenottát gyilkolnak le Párizsban, miközben azoknak vezetői egy hercegi esküvőre sereglettek össze, de a Szent Bertalan-éjnek nevezett éjszakán már nem számított, hogy valaki vezér vagy közember, csak az számított, hogy nem a pápát tartja főpapjának, hát haljon meg. Rémesen hasonlít ez az éjszaka az 1764-es madéfalvi januári eseményre, amelyre emlékezve a homoródszentpéteri

harangok is zúgtak a január 6-ról 7-re virradó éjszakán.

Németországban, az akkori német tartományokban 1517–1555 között számtalan hadjáratot indítanak egymás ellen a katolikusok és a Luther-pártiak. Végül 1555-ben az augsburgi vallásbékében kimondják, hogy mindegyik tartományban a népek a fejedelem vallását követhetik, ha pedig az nem tetszik, akkor költözhetnek máshova. Akié az ország, azé a hit.

Minket, magyarokat, székelyeket a nyugatiak keletinek, a keletiek nyugatinak neveznek. Minket, unitáriusokat pedig már neveztek Krisztustagadóknak, egyfajta zsidóknak, kereszt nélkülieknek és így tovább.

Hogy kik vagyunk, és minek tartjuk magunkat, azt mi kell eldöntsük. Segítségünkre jön az 1568-as Tordai Ediktum, Európa első olyan állami törvénye, mely kimondja a lelkiismeret szabadságát és a szabad vallásgyakorlás jogát.

Mi a keresztény valláson az Istennek tetsző életet értjük, amely arra a hitre alapszik, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk, és ezen a földön egymás elviselésével, de egymásért felelősséget érezve kell éljünk.

A négy felekezet 1568-ban igazi Jézus követőként nyilvánult meg, elfogadta és tisztelte egymást. Legyünk méltó utódok.

Köszönet az élményekért

2013. november 24-én Andorkó Ferenc lelkész és a helyi unitárius kórus meghívására a csíkszeredai CSUDA-kórus (Csíkszeredai Unitárius Dalosok) Vargyasra érkezett Solymosi Alpár lelkész vezetésével. A szívélyes fogadtatás a népi festett és faragott bútorokkal berendezett közösségi teremben már élmény volt a csíkiak számára. Az istentiszteletet Solymosi Alpár tiszteletes celebrálta, majd következett kórusunk fellépése lelkészünk vezetésével a gyönyörűen felújított vargyasi unitárius templomban. A műsor végezetével a vargyasi kórustagok és a nőszövetség szeretetvendégségre hívtak, ahol a finom ebéd mellett személyes ismeretséget kötöttek a két kórus tagjai, együtt énekeltek Isten dicsőségére.

Ebéd után Andorkó Rozália tiszteletes asszony és Sütő Gábor gondnok bemutatták Vargyas nevezetességeit. Sütő Gábor a bútorfestő Sütő-dinasztia tagja, a család néprajzi-népművészeti kiállítását, annak történelmi, gazdasági és társadalmi hátterét, Vargyas hagyományait mutatta be lebilincselő stílusban. A Sütő család után a szomszédban lakó Máthé Ferenc fafaragó mester házi múzeumát látogattuk meg. Az idős mester megragadó, izes nyelven beszélt munkáiról, életéről, Vargyasról, a falu szokásvilágáról. Utána a Dániel-kastély történetét, múltját, jelenét ismertette

a kastély gondnoka, majd Sütő Gábor a Dánielekről, a kastélyról mesélt komoly és humoros történeteket, hiszen a Sütő család 1500-tól szolgálta a bárói családot. Azután kísérőink bemutatták a Makovecz Imre tervezte református templomot.

Hazafelé betértünk a homoródkarácsonyfalvi unitárius templomba, megnéztük a frissen feltárt Szent László-freskókat, a felújított templomot, amit a lelkész házaspár mutatott be nekünk.

A vargyasi kórust visszahívtuk Csíkszeredába. Remélem, mi is hasonló élményeket tudunk szerezni a vargyasiaknak.

KISGYÖRGY BORBÁLA

Izraeli tanulmányúton a teológiai hallgatók

A Protestáns Teológiai Intézet (PTI) VI. évfolyama tanulmányúton vett részt Izraelben november 1–7. között. Felejthetetlen és páratlan élményben részesültünk ottlétünk alatt. Egy másfajta kultúrával találkoztunk, amely merőben eltér a miénktől. Egész életre szóló élménnyé vált az ott töltött idő, hiszen egy héten keresztül Jézus nyomdokaiban járhattunk.

Repülőgépünk november 1-jén landolt Tel-Aviv városában. Már a repülőtéren várt bennünket Sára, az idegenvezetőnk, egy Erdélyből elszármazott zsidó nő. A repülőtér parkolójában buszra szálltunk, amely nekünk volt lefoglalva. Ezen a péntek reggeli napon kezdődött el a tanulmányi utunk.

Első nap Joppét, Tel-Aviv óvárosát tekintettük meg, ahonnan Jónás próféta hajóra szállt, amikor Istentől menekült, valamint Péter apostol is itt részesült abban a bizonyos látomásban, amelyről az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv tudósít. Innen haladtunk észak felé. Így jutottunk el a tengerparti Cézáreába, ahol Pál apostolt kihallgatták, majd a Kármel-hegyéig, ahol Illés próféta szembeszállt a többszáz Baál-pappal. Már jócskán besötétedett, amikor megérkeztünk a názáreti szálláshelyünkre. Három éjszakán keresztül szolgált szállásul a názáreti Szent Gábor szálloda.

Második nap eljutottunk Meggidó romvárosába, utána a Tábor-hegyre is felmentünk, végül Kánát érintve Názáretbe értünk, ahol Máriának tudtul adta az angyal, hogy fia születik, akinek Jézus lesz a neve.

A harmadik nap a Jordán folyóhoz mentünk, amelyben Keresztelő János megkeresztelte Jézust. Felémelő érzés volt megmártózni a Jordán folyóban, miközben éppen keresztelési szertartást végeztek. Utána a Genezáret tavát látogattuk meg. Itt különös élményben volt részünk, ugyanis egy órán keresztül hajózáhattunk a tavon, ahol a názáreti Mester a vízen járt, és ahol megannyi evangéliumi történet lejátszódott. A hajó vezetői a tiszteletünkre felhúzták a magyar zászlót és a himnusz dallamát is bejátszották. Ez alatt az idő alatt mindenkinek lehetősége adódott elcsendesedni, és a jó Istennek hálát adni azért, hogy itt lehetünk. Vasárnap lévén, úgy döntöttünk, hogy istentiszteletet tartunk. A legmegfelelőbb helyet a Boldogmondások hegyén találtuk meg, ahol egy idillikus kert várt bennünket tele pálmafákkal és virágokkal. Itt tartottuk az istentiszteletet a szabad ég alatt a Mt 5,1–12 alapján.

A negyedik nap Gedeon forrásának a meglátogatásával kezdődött, ahol Isten megpróbálta Gedeon harcosait. Innen Bét-Seánba jutottunk, ahol állítólag Saul király meghalt. Ugyanakkor egy hatalmas római várossal találkoztunk ezen a helyen, amelyet egy földrengés tett tönkre. Bét-Seánból Jerikóba utaztunk. Ahogy kiszálltunk az autóbusból, árusok és

kereskedők tömege vett bennünket körül, akik portékákat kínáltak. Jerikóban megnéztük azt a fűgefát, amelyre állítólag Zákéus is felmászott, hogy Jézust láthassa.

A Jerikó melletti úgynevezett „megkísértés” hegyéig is eljutottunk, ahol Jézust megkísértette a Sátán. Szinte 40 fokos volt a meleg. Át lehetett érezni, hogy mit jelentett Jézusnak negyven napon keresztül böjttölteni. A nap végén pedig Jeruzsálembe, a városok városába érkeztünk, amely mindannyiunk számára lenyűgöző látvány volt. Ahogy az Olajfák hegyéről haladtunk Jeruzsálem óvárosa felé, eszünkbe jutott a zsoltárosnak a szava: „Jeruzsálem, te szépen épült, mint a jól egybeszerkesztett város!” (Zsolt 122,3). Innen már nem térünk vissza Názáretbe, hanem a mindössze 10 km-re található Betlehemben szálltunk meg.

Az ötödik nap Betlehemről és Jeruzsálemről szolt. Betlehemben a Születés Templomát látogattuk meg, amely Jézus születésének a tiszteletére épült. Majd pedig visszamentünk Jeruzsálembe. A város szűk utcáit járva több bibliai történet megelevenedett előttünk. Így jutottunk el a Siratófalig, amely a legmaradandóbb élményt jelentette mindannyiunk számára. Felémelő érzés volt együtt imádkozni azzal a több száz emberrel, akik ott tartózkodtak. A Siratófal egyik részénél az úgynevezett tanulóházra is felfigyeltünk, ahol a zsidó családapák imádkozni tanítják a fiaikat.

Ezután a Sion hegye következett, amely a zsidó felfogásban szent helynek számít. Innen jutottunk el a Via Dolorosára, a Fájdalmak Útjára, ahol Jézus a keresztet hordozta. Turisták sokasága vonult végig ezen az útszakaszon. Bazárok egész sorával találkoztunk. A Via Dolorosán végigmenve eljutottunk a Szent Sír Templomáig, amely a Golgota hegyére épült. Vegyes érzések kavargtak bennünk. Egyrészt szomorúan tapasztaltuk, hogy az elcsendesedésre kevés lehetőség volt, hiszen minden jelentősebb helyre hatalmas templomokat emeltek. Ezt még tetézte a bazárárusok hangos alkudozása is. Mégis az a tudat, hogy ez a sok ember egy célért jött ide, széppé és magasztossá tette a jeruzsálemi tartózkodásunkat. A napot a Jad Vasem Múzeum, a holokauszt emlékhelyének meglátogatá-

sával zártuk. A legtöbbünket megdöbbenett mindaz, amit ebben a múzeumban láttunk és hallottunk.

A hatodik napon kimozdultunk Jeruzsálemből, és egészen délre utaztunk. Első állomásunk Maszada erődítménye volt, ahova drótkötélpályán jutottunk fel. A Holt-tenger partján, a nagy pusztaság közepén található ez az erődítmény, amely a zsidó hősiesség egyik szimbóluma. Ezután Qumránba mentünk, ahol a Jézus korabeli esszénus közösség kolóniáját tekintettük meg. Qumrán az agyagedényekben megtalált bibliai tekercsekről híres. A bibliakutatás szempontjából jelentős helynek számít. A hatodik napot végül a Holt-tengerben való fürdéssel zártuk, ami mindössze egy órát tartott, hiszen ez a világ legsósabb vize, amelyben húsz percnél tovább nem ajánlott fürödni.

A hetedik és egyben utolsó napon visszatértünk Jeruzsálembe. A Bethesda tavánál is jártunk, ahol Jézus meggyógyította a 38 éve beteg embert. Végül a Gordon-kertbe látogattunk. Ezt a kertet azért hozták létre, hogy bemutassák, milyen lehetett az a sziklás, amelybe Jézust helyezték, miután levették a keresztről. Szép környezet és nyugodt hangulat vett bennünket körül ezen a helyen. Ez jelentette a tanulmányi utunk záróakkordját. Még aznap este Tel-Avivban repülőgépre szálltunk, és pár óra múlva már a bukaresti repülőtéren találtuk magunkat.

Építő és tartalmas volt számunkra ez a tanulmányi út. Többen azt is elmondták, hogy ezentúl másképpen fogják a Bibliát olvasni. Ami mindennél fontosabb, hogy az életre szóló élményekből eljövendő gyülekezeteink is részesülhetnek, hiszen Jézus tanításait hirdetni életútjának bejárása után mély és tudatos hivatás kell legyen számunkra.

Mindez a gyülekezeteink támogatása nélkül nem jöhetett volna létre. Nagyon hálásak vagyunk minden egyes gyülekezeti tagnak és lelkésznek, akik felkarolták ezt az ügyet. Mi is elmondhatjuk, hogy csepkekből állt össze a tenger.

A PTI VI. ÉVFOLYAMA

„A humor Isten ajándéka” (Báró József)

„Jó pap holtig tanul, s mégis...”

Harmadéves teológiai hallgató voltam, amikor tanév közben Küküllődombóra küldtek ki P. Tamás betegeskedő lelkészt helyettesíteni. Egy hónapot s egy hetet töltöttem ott. A dalárda próbáin is mindig részt vettem. A kántorral (Sz. Balázs) és a dalárdistákkal közvetlen barátságot kötöttem. Nem csoda, hogy eljövetelemet megelőző este a kórus tagjai és karmestere búcsúvacsorát rendeztek tiszteletemre.

Bár későn feküdtünk le, mégis már korán reggel bekopogott a kántor, hogy elutazásom előtt még egyszer elbúcsúzzunk. Az ágyban talált, mert vonatom későn indult, ráértem felkelni. Első szavai ezek voltak: „Na, tisztelendő úr, ma hány oldalt olvastál a Bibliából?” Restelkedve mondtam: „Balázs, hát te ébresztettél fel, nem volt mikor olvassak.” „Pedig én – mondta Balázs – már 32-t elolvastam.” Balázs az „ördög” bibliájáról, a játékkártyáról beszélt. Hogy el ne aludja a második búcsút, nővéreivel reggelig kártyáztak.

Az anekdota szerint a reggelig kártyázás papi, kántori társaságban is előfordult. Így esett meg az a szégyen egyik papon, hogy elaludt a papi székben, míg a kántor s a hívek serege a zsoltárt énekelte. Az

éneklés végezetével a kántor leszólt az alvó lelkészhez, mondván: „Tiszteletes úr, most maga következik.” A lelkész felébredvén – rossz nyelvek szerint – így válaszolt, gondolván, hogy még kártyáznak: „Én pászolok.”

Kétségtelen, hogy a jó pap egyebet is olvas és tanul, nemcsak az „ördög” bibliáját. Nem hiába született a közmondás, hogy: „A jó pap holtig tanul.” A „rossz nyelvek” ismét hozzá teszik: „Mégis bután hal meg.” Jomagam tovább folytatom a mondást: Hát aki nem tanul, hogy hal meg?

Egyébként mindenki tanul. Vagy könyvből, vagy CD-ről, vagy a világhálóról, vagy az élet és természet nyitott könyvéből.

A papokra vonatkozóan pedig nem hiába írja a *Családi körben* a lámpafény mellett könyv fölé hajló gyermekről Arany János: „E fiúból pap lesz, akárki meglássa!” Ez a mind máig általános véleménynek mondható felfogás sokra kötelezi napjainkban is a lelkészeket: Megtanulni szépen és szabadon beszélni, úgy amiképpen nyelvünk „mérnökei”, az írók és költők írják és beszélnek ezt a nyelvet, akik szerint „Beszélni nehéz!” De a „holtig” tanuló pap ezt is megtanulhatja.

LŐRINCZI KÁROLY

Adventi segélyakciók Erdélyben és Magyarországon

• Az adventi hetekben a Gondviselés Segélyszervezet – partnerszervezeteivel és önkénteseivel együttműködve – számottevő segélyakciókat szervezett. A 2012 adventjében megvalósított első közös adománygyűjtésük folytatásaként a **Gondviselés Segélyszervezet**, a **János Zsigmond Unitárius Kollégium**, a **Kolozsvári Unitárius Óvoda és Bölcsőde**, a **kolozsvári unitárius egyházközségek**, valamint az **Erdély Mentőcsoport** a karácsony előtti hetekben elsősorban a diákok szüleitől és az egyházközségek tagjaitól gyűjtött adományokat.

A segélycsomagok alapját a felajánlott tartós élelmiszerek, tisztálkodási szerek, játékok, tanszerek, téli lábbelik, ruhák és más természetbeni adományok képezték. Ennek kiegészítéseként a Gondviselés Segélyszervezet és az Erdély Mentőcsoport további élelmiszereket vásárolt – a Bethlen Gábor Alap, Pádurarur Vladimír és más támogatók jóvoltából. A pénzbeli kiadások fedezéséhez az Unitárius Óvoda is hozzájárult: az óvodás gyermekek advent harmadik vasárnapján a kolozsvár-belvárosi unitárius templomban jótékonyági előadást mutattak be, aminek perselyes adományait e célra ajánlották fel. A természetbeni adományokat és a megvásárolt élelmiszereket a segélyezett családok összetételének megfelelően csoportosítottuk.

A segélycsomagok összértékét 12 000 lejre, azaz 800 000 forintra becsüljük. A csomagok házhoz szállítására 2013. december 17–21. között került sor Kolozsváron, aranyosszéki településeken és Verespatakon. Az adományokból mindösszesen **130 rászoruló családhoz jutott, amelyek összlétszáma 350 személy (családtag).** A kolozsvári unitárius egyházközségek közösen működő **nőszövetsége** további félszáznyi családot részesített alkalmi segélyben.

A **Gondviselés Segélyszervezet magyarországi tagozata** idén adventben két fővárosi CBA-áruházban szervezett sikeres adománygyűjtést. A Flórián téri és a hegyvidéki bevásárló-központokban december 9–11. között került sor tartós élelmiszerek, tisztítószerek és más természetbeni felajánlások begyűjtésére. A lelkes önkéntesek meggyőző munkája sok vásárlót adakozásra késztetett, így a két helyszínen háromhárom délután mintegy **600 000 forint összértékű adomány** gyűlt össze. Mindebből tartalmas segélycsomagokat lehetett összeállítani, amelyek **34 rászoruló családhoz (összesen 150 személyhez) jutottak el** a következő településeken: Budapest, Vásárosnamény, Kocsord, Füzesgyarmat.

A fentiekben ismertetett adventi segélyakciók előkészítésébe és kivitelezésébe mindkét országrészben sok önkéntes bekapcsolódott, akik közül legkevesebb harmincan egy napnál többet dolgoztak a rászoruló megsegítéséért. Külön értékeljük, hogy önkéntes munkatársainknak mintegy fele nem unitárius felekezetüként vett részt a Magyar Unitárius Egyház égisze alatt zajló segélyakciókban. A Gondviselés Segélyszervezet elnöksége ezúton is köszöni fáradozásukat, akárcsak partnerszervezeteink eredményes együttműködését, valamint a jószívű adományozók felajánlásait.

A segélyakciókról készült **szemléltető képeket** a Gondviselés Segélyszervezet honlapján (www.gondviseles.org) és közösségi oldalán (*Facebook*) közzéadjük. A Szabadság napilap honlapján (www.szabadsag.ro) úgyszintén **fénykép- és videóriport** látható minderről.

A fentiek megvalósításában részt vevő önkéntes munkatársaink közül néhányan megfogalmazták **alkalmi élményeiket**, amelyeket az alábbiakban olvashatunk. Szolgáljon ösztönzőként közös munkánk folytatásához!

A Gondviselés Segélyszervezet elnöksége

Nagyon jó érzés örömet szerezni a rászoruló embereknek, akik helyzete a tavaly ilyenkor is nagy hatást gyakorolt rám. Tapasztalataim nyomán újraértelmeztem azokat az életkörülményeket, amelyek szüleim jóvoltából megadtnak nekem, s amelyeket naponta biztosra veszek. Tanulságos látni, hogy a segélyben részesülő embereknek milyen boldogságot jelentenek azok az ajándékok, amelyeket mi úgy kapunk meg szüleinktől, hogy értük semmit nem kell tennünk. A segélyakció során készített képanyag megosztásával próbálom felhívni diákársaim figyelmét a nélkülöző embertársaink helyzetére.

Korábban nem gondoltam volna, hogy környezetünkben milyen szegénységben élnek egyes családok. Sajnos, erről kevesen tudnak, mert túlságosan el vannak foglalva a saját másfajta problémáikkal, és nem veszik észre, hogy másoknak mennyivel nehezebb az életük. Pozitív érzéssel tölt el, hogy az elmúlt hetekben sok adomány gyűlt össze, ami által sok család együttérzően gondolt a nehezebb helyzetben levőkre. – Farkas Tímea (a János Zsigmond Unitárius Kollégium diákja)

Amikor úgy döntöttem, hogy én is bekapcsolódok a Gondviselés Segélyszervezet karácsonyi csomagozó tevékenységébe, tudtam, hogy miért teszem. Elsősorban úgy éreztem, hogy segítenem kell, tevékenyen részt kell vennem ebben a nemes kezdeményezésben. Másodsorban a karácsonyi vakáció előtti iskolai zsongást, a készülődést, a gyermekek hiányát igyekeztem pótolni. Utólag azt kell mondanom, hogy ennél sokkal többet adott ez a nap. Meghatározó élményekkel gazdagodtam, természetes környezetükben találkozhattam olyan gyermekekkel, akik mellett eddig csak elsétáltam a kollégium folyosóján, illetve más oldalukról ismerhettem meg olyanokat, akiket eddig csak mint kollégistákat, esetenként diákjaimat ismertem. Indulás előtt tele voltam kérdésekkel, aggodalommal. És milyen fölösleges volt mindez: természetességgel mosolyogtak ránk a meglátogatott családok, őszinte örömmel és közvetlenséggel fogadtak, beszélgettek és meséltek. Hálás vagyok, hogy részt vehettem a segélyakcióban, ami által lélekben gazdagodtam, így az egyik legszebb karácsonyi ajándékká válhatott ez a tapasztalat. – Bucur Tünde Csilla (a János Zsigmond Unitárius Kollégium magyartanára)

A karácsonyt megelőző napokban olyan családoknál jártunk – Kolozsváron és környékén –, amelyek tagjai, ha nem is tudják, de tanítóink lehettek. Súlyos problémákkal, betegséggel, tél idején hideggel küzdenek, de kitartanak, és tudnak őszintén örülni a kevésnek is. A lehető legegyszerűbben élik mindennapjaikat, és megbecsülik azt, amijük van, ellentétben sok más embertársukkal. Egyebek mellett azt tanultam tőlük, hogy nyitott

szemmel járnak, s észrevegyem azokat, akiket oly gyakran elnyomnak, akik a gondjaik miatt nehezen tudnak „kitűnni” a társadalomban. Kölcsonösen szükségünk van egymásra! – Jakab Orsolya (a János Zsigmond Unitárius Kollégium diákja)

Második alkalommal vettem részt ilyenfajta adománygyűjtésben. Nagyon jó érzés volt, hogy ezáltal hozzájárulhattam szerény körülmények között élő családok karácsonyának szebbé tételéhez. Azt is jó volt látni, hogy a tavalyi önkéntes társaink zöme az idén is részt vállalt ebben a munkában, ugyanakkor voltak újak is. Nagyon pozitív volt számomra, hogy tavalyhoz képest több megszólított vásárló gondolta úgy, hogy szeretne adakozni a rászorulóknak. Bízom benne, hogy a következő adománygyűjtés is legalább ilyen sikeres lesz. – Zoltán Réka (budapesti főiskolai hallgató)

A szeretetszolgálat egyik meghatározó gyermekkori élményeim közé tartozik. Emlékszem, amikor gyermekkorom adventjeiben szüleimmel és az egyletes fiatalokkal közösen készítettük a csomagokat a dél-erdélyi szórványokban élő gyermekeknek. Azt a belső melegséget éreztem az idén is, amikor advent során lehetőségem volt több alkalommal részt venni segélyakciók szervezésében. Kiemelkedő élmény volt számomra megélni a folyamat teljességét: az adománygyűjtést, a csomagolást a még ismeretlen családoknak, majd a segélyek átadását az ő otthonukban. Így volt teljes ez a munka. Mind az anyaországi adománygyűjtés, mind a kolozsvári és aranyosszéki szeretetszolgálati program a tavalyhoz viszonyítva eredményesebb volt, hiszen sokkal több rászoruló család kaphatott karácsonyi ajándékot. Mindez bizonyítja, hogy az emberekben él a cselekvő szeretet, amely képes a legjobbat felajánlani a rászoruló felebarátnak. A Gondviselés Segélyszervezet magyarországi programjaiban való részvételünket, véleményem szerint, a jövőben erősíteniünk kell. A szeretetszolgálat egyházunknak olyan hivatása, amely a legszükségesebbet kívánja adni a rászoruló embertársainknak. Remélem, hogy a lelkesedés irányában nem csak karácsony táján lobban fel a szívekben, hanem egész évben él bennünk. – Bartha Alpár (teológiai hallgató)

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ebben az eredményes munkában. Különös élményt jelentett számomra, hogy ügyes, fiatal erdélyi lelkészekkel közösen gyűjthettem az adományokat két délutánon át. Szívvel gratulálok a kezdeményezőknak, szervezőknek, a többi segítőnek és támogatóknak! Ígérem, hogy máskor is számíthatnak rám minden hasonló hasznos munkában. – Kisgyörgy Rozália (budapesti nyugdíjas mérnöknő)

Nagy örömmel töltött el, hogy karácsony előtt segíthettem nehéz helyzetben élő embertársaimon. Már ott-

hon a szüleim, majd az iskolában a tanáraink is arra tanítottak, hogy a társadalmi felelősségvállalásnak kulcs szerepe van életünkben. A segélygyűjtés közben kedvező tapasztalatokat szereztünk, így nagyszerű érzés volt látni az ismeretlen segítőkész embereket, akik adományaikkal segítették munkánkat. Jó volt megtapasztalni az általános nyitottságot a segélyszervezetünk felé. Remélem, hogy ezután is lesz alkalmam segíteni. Buzdítani szeretnék mindenkit, hogy kapcsolódjanak be hasonló segélyezési tevékenységekbe, mert megéri! – Zoltán Zoltána (budapesti egyetemi hallgató)

Visszatekintő Gondviselés szemmel...

A Gondviselés Segélyszervezet Hargita Megyei Fiókja egy eseményekben gazdag és sikeres évet zárt. A Bethlen Gábor Alap támogatásának köszönhetően a székelykeresztúri családsegítő központunk programjai tovább bővültek és gazdagodtak. A fiatal családokat célzó tevékenységeink sora – mint pl. kismama-klub, babamasszázs, várandósok önsegítő csoportja stb. – bővült a Csiri-biri tornával, mely a mozgás örömeit a fejlesztés erejével ötvözve az anya-gyerek kapcsolat mélyülését szolgálja. A nők egészségi állapotának megőrzéséért indult útnak 2013 májusában a Pilates-torna, melynek tagsága már meghaladja a 30-at. A kisgyerek-programok is nagyon népszerűek voltak, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a korábbi két angol csoport helyett már három tevékenykedik; a néptánc foglalkozások úgyszintén egyre népesebbek.

Az A. E. Á.-beli Carpathian Connection Foundation támogatásával sikerült továbbra is működtetni a *Hisszük, hogy fontosak!* terápiás programot sérült gyerekek számára. Az egyéni foglalkozások mellett a havi közösségi együttlétek, a lelki nevelés, valamint az Őr-

angyal program (ez utóbbi az állami intézet azonos sorsú gyerekeivel, valamint egészséges gyerekekkel közösen szervezett havi kézműves találkozások) mellett kisebb kirándulásra is sor került az idén.

Hagyományos rendezvényeink is nagy sikernek örvendtek a tavalyi évben, hiszen a *Születés Hete* rendezvénysorozatunk látogatottsága most is megközelítette az 1500 személyt, míg a *Séta a szoptatásért* rendezvényünkön közel 100 személy vett részt. Az év végének csúcspontja az *Őrangyal születésnap* volt, melyen közel 500 sérült gyerek vett részt Hargita megye egész területéről. A kulturális műsor, az angyalvárás hangulata, valamint a Mesehetes koncertje igazi örömpillanatokkal ajándékozták meg a gyerekeket és fiatalokat. Partnereinkkel közösen ez úton is köszönetünket fejezzük ki a Communitas Alapítványnak, valamint Székelykeresztúr Város Önkormányzatának a rendezvény megszervezésében nyújtott támogatásért.

Abban a reményben, hogy a 2014-es évben is hasonló vagy még gazdagabb programokkal állhatunk közösségünk szolgálatába, Istentől megáldott boldog új esztendőt kívánunk minden Olvasónak!

ANDRÁSI ERIKA

NŐK VILÁGA

Újévi köszöntő

Kedves Nőtestvéreim!

Egy évet újra magunk mögött hagyunk, és sok-sok tapasztalattal gazdagodva lépünk a 2014-es esztendőbe. Megállunk néhány pillanatra, életünk ritmusa lelassul pár napra. Számvetést készítünk magunkban az eltelt egyévnél hosszabb időszak történéseiről, az átélt élményekről. Szívesen emlékezünk a szép dolgokra, és néhez szívvel idézzük fel a megpróbáltatásokat. Életünk ebben a kettős körforgásban telik, és nagyon lényeges, hogy milyen lelkiséggel tudjuk feldolgozni élményeinket. Ahogy Hamvas Béla mondaná: „Ami jó, tartsd meg és menj tovább.”

Tovább lépünk tehát térben és időben, amely most számunkra rendeltetett, és önkéntelenül azon gondolkodunk, hogy vajon mit hoz ez az új esztendő? Milyen terveket, milyen álmokat merjünk szőni, és ezek rendjén melyek lesznek azok, amelyek valóra válnak? Az elmúlt évek tapasztalata megtanított bennünket arra, hogy bármilyen nemes célt is tűzzünk ki magunk elé, nagy-nagy kitartással, lelkesedéssel és bátorsággal képesek vagyunk megvalósítani. Biztos va-

gyok abban is, hogy erre számtalan példát lehetne felsorolni az asszonyok életéből vagy tevékenységei közül, mintegy bizonyítékként vagy követendő példaként.

Az UNOSZ idővonalára több újszerű terv és program került fel erre az évre. Gondolok itt elsősorban a február 28. – március 2. között Marosvásárhelyen tartandó vezetőképzésre. Fontosnak tartjuk, hogy nőszövetségi vezetőink kellőképpen felkészüljenek az új kihívások fogadására. A meghirdetett vezetőképzési program mindannyiunk hozzáértését, igényeit hivatott segíteni. Reményeink szerint a képzés hatására hatékonyabban tudjuk folytatni tevékenységeinket. Kérjük a kedves érdeklődőket, hogy jelentkezésükkel támogassák ezt az új kezdeményezést.

Eddigi megszokott programjaink idén is sorra kerülnek: a köri közgyűlések a tavasz folyamán, a Nők Világimanapja 2014. március 7-én, pénteken kerül sorra, az éves konferencia és közgyűlés pedig augusztus végén. A Nők Világa kiadványunkba és az Unitárius Közlöny női oldalára folyamatosan várjuk a tevé-

Az UNOSZ és az IGUUW felhívása

A felhívásban szereplő két unitárius nőszervezet vezetői egy hétvégi alapképzést szerveznek.

A képzés célja: olyan alapvető képességek, készségek, tudás és jártasságok fejlesztése, melyek ismeretében aktívabban bekapcsolódhatnak közösségi életük megszervezésébe, fejlesztésébe és irányításába.

Időpont: 2014. február 28.–március 2.

Helyszín: Bod Péter Tanulmányi Központ, Marosvásárhely.

Célcsoport: 25–60 év közötti unitárius nők.

Programtervezet:

Péntek: délután 18 órától ismerkedő, csapatépítő tréning.

Szombat: előadások és interaktív csoportfoglalkozások, önfejlesztés, karrierfejlesztés, sikeres élet, közösségi pénzek kezelése, háztartási költségvetés, konf-

liktuskezelés a közösségben, szükségben lévők segítése, a jó pályázatírás kulcsa.

Vasárnap: a hit szerepe a személyes útkeresésben és a döntéshozatalban, összefoglaló, kiértékelés, részvételi oklevelek átadása.

Előadók:

dr. Nagy Ágnes egyetemi docens, a BBTE Közgazdaság- és Gazdaságtudományi Karának, valamint a Román Nemzeti Bank Igazgatótanácsának tagja;

dr. Szabó Árpád, a Sapientia-EMTE Gazdasági és Humántudományi Karának, valamint a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem Színháztudományi Karának tanára;

drd. Ferenczi Enikő kórházlelkész, mentálhigiénés szakember; András Erika, pályázati tanácsadó és közösségfejlesztési szakember.

Részvételi szándékát jelezze a gsgvezetokepzes@gmail.com elektronikus postai címen.

Olvasóink figyelmébe!

A Nők Világa 2014-ben is négy alkalommal jelenik meg: húsvétra, nyáron, ősszel, valamint karácsonyra.

Előfizetés egy évre a négy lapszámra (postaköltséggel együtt): 15 lej. Szabadárusításban egy példány ára (postaköltség nélkül): 2,5 lej.

Előfizetni a köri nőszövetségi elnökök vagy az egyházközségek közvetítésével lehet, illetve személyes úton Asztalos Klára

UNOSZ-titkárnál is.

Előfizetési határidő:

2014. február 28.

Villámposta:

klariasz@yahoo.com

Telefon: 0740-685087

Ha szeretné a Nők Világát idejében megkapni, kérjük, fizessen elő!

kenységekről szóló, személyes hangvételi beszámolókat. Arra buzdítjuk a nőszövetségeket, hogy adjanak hírt magukról, hiszen sok szép program zajlik helyi szinten mindenütt.

Az Ürmösön tartott konferencián került szóba vándorabroszunk felújításának szükségessége. Lassan húsz éve, hogy elkészült a maga egyediségében jellegzetes, színes jelképünk. Elérkezett az idő, hogy tegyünk valamit a védelméért. Az abroszunk megerősítésének érdekében szeretnénk az összes háromszöget egy nagy darab vászonra felvarrni. Egy hozzáértő aszszonyt kértünk fel, hogy január végéig véleményezze az abrosz állapotát. Véleményét figyelembe véve ajánljuk fel, hogy aki szeretné kicserélni háromszögét, ez alkalommal lehetősége van a cserére. Amely nőszövetségnek még nincs háromszöge, az elkészítheti.

Az abrosz felújítási munkálataira a köri nőszövetségi találkozók után kerül sor, amikor már beérkeztek a felelősökhöz az új háromszögek. Minden egyházkörben javasoltunk egy-egy abrosz-felelőst.

A felelősök névsora és elérhetősége a következő:

Marosi kör: Konrád Tünde: 0265-266584

Kolozs-Tordai kör: Péterffy Enikő: 0264-441308, 0747-029346

Küküllő kör: Nagy Rozália: 0265-440451, 0743-319241

Székelyudvarhelyi kör: György Izabella: 0729-841640

Háromszéki kör: Andorkó Rozália: 0267-376585, 0748-367585

Keresztúri kör: Szász Cserey Katalin: 0745-032793

Szeretnénk továbbá felhívni a nőszövetségek figyelmét a Gondviselés segélyszervezet által meghirdetett pályázási lehetőségre, szeretetszolgálati, segélyezési és szociális jellegű tevékenységek támogatására. Jelen kiadványban részletes tájékoztatót találhatnak az érdeklődő nőszövetségek a „Szeretetszolgálat” oldalon. Tapasztalatból tudjuk, hogy a nőszövetségek is szívügyüknek tekintik a rászorulókat és idősek segítségét, tehát érdemes élni a pályázás lehetőségével.

Megújult reménnyel, az atyai gondviselésbe vetett hittel nézünk az új esztendő elébe. Vegyük észre az élet apró csodáit, figyeljünk a szeretetjелеkre, és adjunk mi magunk is minél több figyelmet és szeretetet! Így mindannyian bízhatunk abban, hogy legjobb tehetségünk szerint dolgozva, Isten segedelmével, elérjük kitűzött céljainkat.

Istentől megáldott békés, boldog, egészségben, lelkességben, sikerekben gazdag új évet kívánok, szeretettel:

DIMÉNY CSILLA JÚLIA
elnök

IFJÚSÁGI OLDAL

Még alig zártuk be a rengeteg élményt adó, csodákat rejtegető 2013-as egyletes évet, máris kezdjük előlről a rendezvények sorát. Egy rövid kis összefoglalóval hadd emlékezzünk mindenre, ami az elmúlt évben velünk történt, és ízelettőnek hadd kínáljuk fel újra erre az évre, hogy ismét együtt szerezzünk életre szóló emlékeket! (Gergely Noémi)

Téli Olimpia

Ha tél, akkor hó. Ha hó, akkor a brassói Poiana. Ha Brassó, akkor Téli Olimpia. Egy kis mozgalmas felüdülés év elejére kellőképpen felpörget és beleráz mindabba, ami egész évben csak Rád vár. Idén már a harmadik. Vastag ruha, jó kedv, puha hó, meleg tea. Február 4-6. Brassó.

Versmondó Népdaléneklő Verseny

Csillogtasd meg a tehetséged! Tekints egy kicsit bele a népdalaink szédítő dallamának világába és költőink lelkének feltörő mélységeibe. Mutasd meg nekünk azt, ami ezekből neked a legkedvesebb. Versenyezz, nyerj! Február 21-23. között a színpad a tied! „Tudod, hogy nincs bocsánat...”, ha ezt kihagyod.

Mamut körút

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisbusz. Ez a kisbusz nagyot álmodott, el akart jutni minden egyleteshez Erdély-szerte. Felpakolta magát jókedvvel, hangulattal és kitartó, mosolygó egyletesekkel, és megindult, hamuban sült pogácsával, hogy szerencsét próbáljon. Idén kilencedik alkalommal indul útnak. Újabb meglepetések, újabb próbák színezik útját. Várjad, mert Hozzád is elérkezhet április 11-15-e között.

SegédKezek

Szorgos, tette kész fiatalok. Nagy halom hasogatásra váró fa. Régi kerítések, melyek festésre, felújításra várnak. Poros iratok. Boglyázásra váró széna. Idősek, rászorulók. Egy kis beszélgetésre vágyók. Ennél több nem is kell a nyári Kaláka táborhoz. Az eredmény pedig igazán lélekmelengető. Ha Neked is van egy pár SegédKezed, gyere és tedd munkába őket. Július 7-13. között érezd meg Te is az önkéntesség igazi ízét!

Színjátészó Találkozó

Színjátészó és Konferencia egy kávé mellett ücsörög: „Te, Konferencia! Én az elmúlt években elég sok helyet be-

jártam már. Emlékszel, tavaly Torockón mekkora élmény volt a hegy lábánál 600 fiatallal énekelni, napfelkeltét várni, színdarabokat nézni. Idén is eljössz velem? Újra csodákat varázsolhatunk. Elviszlek egy újabb tájra. Hidd el, nem fogsz csalódní idén sem!” – Színjátészó olyan beleéléssel mesélte el összes kalandját és új terveit, hogy Konferenciát már le sem lehetne beszélni az új kalandról. Alig várják a július 31. – augusztus 3. közötti hétvégét, hogy útnak indulhassanak egy újabb mesés világba.

Unitárius Ifjúsági Konferencia

„Tudod Színjátészó, én mikor a tavaly elhívtalak az Ifjúsági Konferenciára, nem is gondoltam, hogy ilyen érdekes lesz az a pár nap. Én már sok ilyen rendezvényt végigjártam, de a tavalyi valahogy a kedvenceim közé tartozott. Pörgős volt, izgalmas, mindenből volt egy kicsi, rengeteg érdekességet ki lehetett próbálni. Nem tudom, hogy vagy vele, de már alig várom augusztus 29-31-ét, hogy ismét mehessünk. Ugye idén is velem tartasz?” – Konferencia már fél éve gyűjti a társakat, akik elkísérik a legújabb kiadásra. Gyere Te is. Ott a helyed!

Ökológiai napok

Csend. Kisadorján így várja évről évre szeptember közepe. Egy csapat. Nekik fontos a természet. Fontos a

környezet. Fontos az, hogy legyen egy hely, ahol közel érezhetik magukat a Teremtőhöz és mindahhoz, amit oly precízen megalkotott. Kirándulás, hangulat, megtisztulás. Szeptember 12-14., egy hétvége, amikor bezárlul a kör. És csend van, mint az erdő fáinak között.

Egyetemista találkozó

Eljön az a része is az egyletes életének, amikor elszakadsz otthonról. Még vágysz a régi hangulatra, de több száz kilométerről nehéz hazajárni. Ám a Kincses város is rejt csodákat. Az egyetemista találkozó az egyik ilyen csoda. Hasonszőrű egyetemesek ülnek össze egy hétvégére, tanulnak és hangolódnak az előttük álló évre. Na persze, amolyan egyetemista módra. Idén október 17-19. közötti időpontra kell bejegyezni a határidőnaplóba ezt a rendezvényt, hogy semmiképp se maradj le róla. Itt megízlelheted milyen az egyetemista egyletes élete.

Dévai emlékzarándoklat

Hosszú utazás végén találkozás a hegy lábánál. Egy-más lábnyomában lépegetve elfoglalni az ősi várat. Élettel tölteni meg az évszázados romokat. Emlékezni egy életre, egy példára, egy megfogalmazott eszmére. Feltöltődni együtt azzal a szellemiséggel, amely összeköt minket. És ki tudja, még mi mindent rejtnek Déva várának kövei: megannyi könnyet, sóhajt, örömet, ölelést, meleg pillantást. Zarándokoljunk

újra meg újra. Idén november 8-án találkozunk, Déván!

Hitértelmező hétvége

Ha szereted a gyertyafényt, a meghittséget, ha szeretnél egy olyan alkalmat, amikor a lelked legmélye telik fel, amikor saját magaddal foglalkozhatsz, amikor a lelkeség és a csend fontosabb és nyugtatóbb, mint a zaj és a nyüzsgés, itt felteheted azokat a kérdéseket, amelyekre oly régen várod a választ. Itt megértheted egy kicsit jobban azt, hogy ki vagy te, és miről is szól az a hit, amely körülvesz. November 21-23. között, még a nagy karácsonyi hajtás előtt pihenj meg velünk.

Év Egylete Vetélkedő

A legnagyobb dobás az évben. A legfélejtethetlenebb élmények. A legnehezebb próbák, amelyeket ki kell állni. A legkitartóbb csapatok. A legmeglepőbb megoldások. A legidegtépőbb várakozások. Igen, ez a sok „leg” mind az Év Egylete Vetélkedőt jellemzi. Felkészültél? Újra jövünk, és újabb legekkel fogjuk túlszárnyalni az eddigi vetélkedőt. Csapatot összeszedni, kreativitást portalanítani, agyakat maximumra kapcsolni, és indulhat is az újabb megmérkőzés az Év Egylete címért!

Az énlaki templom rovásírásos feliratának megfejtése első rész	Kések, kanalak, villák	Próbál a zenész	Juttat	A lakat is ez	Iskolám, gyermeknyelven	Mondat eleme	Nem ismer be	Hiteles mérték	Lemez-összefogó szegecs											
Van ilyen idény is		GY																		
Személyes névmás			Ijesztget																	
Csillagkép			Könnyen zokog		Méter	Női hangnem														
Pirosodik az alma				Arab állam lakója	Tartozik A Lant csillag latinul	Alá, a szélein!														
Ide áll a katonaköteles (két szó)							Félpénz!								Becézett Lajos	Spanyol autójel	Baka bördöndje	Tovafut	Vonat megy rajta	
A lengyel pénznem						Névelő	Parányi rész	Erdélyi író (Ferenc)												
Liter		Amerikai város						Kutyaház									Török férfinév			
Spanyol és portugál autójel		Falusira jellemző	Betöréssel lop						Holt nyelv								Amely személy			
Ázsiai vadló			Sétatér		De			Mely időben?												Takarományt tartósító
	Fába vés			Hektoliter			Lepel része!			Lakáj										
	Az írás folytatása			Őszes hajú			Angliai város			Kén vegyjele										
Olaszország legnagyobb tava						Északi férfinév						Amely tárgy								
Kuruc vezér volt (Tamás)					Papbér	Kálium vegyjele						Maros parti város								
Település a Velenceitónál					Havasi legelő					Lenti helyen										
Részvény Társaság, röviden			Kozmetikai márka			Magyar film (1988)				Dedó										
			Urán vegyjele			Kiút része!			Jellegzetes aroma											
									Ausztria autójel											

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

Kiadja a Magyar Unitárius Egyház, Kolozsvár
Alapítási év: 1888. Új sorozat (1990-től)

Szerkesztőség: Demeter Sándor Lóránd főszerkesztő, Bálint Róbert Zoltán szerkesztő, Márkó László médiareferens

Munkatársak: Asztalos Klára (Nők Világa), Czire Alpár (fotó), Gergely Noémi (ifjúsági oldal), Szombatfalvi József (honlap).
Tördelés: Virág Péter. Olvasószerkesztő: Kürti Miklós
Készült a kolozsvári Gloria Nyomdában.

A szerkesztőség postacíme: 400105 Cluj, B-dul 21 Decembrie 1989 nr. 9. tel./fax: (0)264-593236, -595927
kozlony@unitarius.org

A lapszám megjeleníthető: kozlony.unitarius.org

Lapterjesztés és adminisztráció: **Szabó Zoltán**. A lapok kiszállításával kapcsolatos felvilágosítás: **Verbum Egyesület, Simon Ferenc**, tel.: 0264-596478

A kéziratok szerkesztőségbe érkezésének határideje: a tárgyhó előtti hónap 20-a. Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza. Közlésre szánt fényképeket kérésre visszaküldünk. A lapban közölt írások nem tükrözik feltétlenül a szerkesztőség nézeteit.

ISSN 1220-8418

200 éves a vargyasi unitárius templom

2013. december 8-án a vargyasi unitárius közösség temploma fennállásának kétszáz éves évfordulóját ünnepelte. Márkó László felvételei

Andorkó Rozália tanárnő (Vargyas), **Andrási Erika** gyógypedagógus, a Gondviselés Segélyszervezet munkatársa (Székelykeresztúr), **Bálint Benczédi Ferenc** püspök (Kolozsvár), **Bartha Mária-Zsuzsanna** lelkész (Kocsord-Nagykároly), **Dimény Csilla Júlia** UNOSZ-elnök (Alsófelsőszentmihály), **Ercsey-Ravasz Ferenc** újságíró (Kolozsvár), **Győrő Attila** magiszteris teológiai hallgató (Ürmös-Kolozsvár), **Jobbágy Júlia** magiszteris teológiai hallgató (Kolozsvár-Kövend), **Kisgyörgy Borbála** nyugalmazott magyartanár (Csík-szereda), **Koppándi Benczédi Zoltán** lelkész (Déva-Lupény), **Lőrinczi Károly** nyugalmazott lelkész (Aranyosrákos), **Székely Kinga Réka** hitéleti és missziói előadótanácsos (Homoródszentpéter)